

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 176

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 54
5 iulie 2011

Cuprins

II Acte fără caracter legislativ

ACORDURI INTERNAȚIONALE

2011/392/UE:

- ★ **Decizia Consiliului din 13 mai 2011 de încheiere a unui Acord între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor** 1

Acord între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor 2

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 647/2011 al Comisiei din 4 iulie 2011 de rectificare a versiunii slovene a Regulamentului (UE) nr. 258/2010 de instituire a unor condiții speciale privind importurile de gumă de guar originară sau expedită din India, ca urmare a riscului de contaminare cu pentaclorfenol și dioxine și de abrogare a Deciziei 2008/352/CE ⁽¹⁾** 17

- ★ **Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 648/2011 al Comisiei din 4 iulie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1266/2007 în ceea ce privește perioada de aplicare a măsurilor tranzitorii privind condițiile de derogare pentru anumite animale de la interdicția de ieșire prevăzută de Directiva 2000/75/CE a Consiliului ⁽¹⁾** 18

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 649/2011 al Comisiei din 4 iulie 2011 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 20

Preț: 4 EUR

(continuare în pagina următoare)

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 650/2011 al Comisiei din 4 iulie 2011 de modificare a prețurilor reprezentative și a valorilor taxelor suplimentare de import pentru anumite produse din sectorul zahărului, stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 867/2010 pentru anul de comercializare 2010/11	22
--	----

DIRECTIVE

★ Directiva 2011/64/UE a Consiliului din 21 iunie 2011 privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat	24
---	----

DECIZII

2011/393/UE:

★ Decizia Comisiei din 8 martie 2011 privind măsura C 18/10 (ex NN 20/10) pusă în aplicare de către Republica Franceză pentru producătorii de echipamente din sectorul aeronautic (garanția „Aero 2008”) [notificată cu numărul C(2011) 1378] ⁽¹⁾	37
--	----

2011/394/UE:

★ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 1 iulie 2011 de modificare a Deciziei 2009/821/CE în ceea ce privește lista punctelor de control la frontieră și unitățile veterinare în cadrul sistemului Traces [notificată cu numărul C(2011) 4594] ⁽¹⁾	45
--	----

2011/395/UE:

★ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 1 iulie 2011 de abrogare a Deciziei 2006/241/CE privind anumite măsuri de protecție cu privire la unele produse de origine animală, cu excepția produselor pescărești, originare din Madagascar [notificată cu numărul C(2011) 4642] ⁽¹⁾	50
--	----

2011/396/UE:

★ Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 4 iulie 2011 de autorizare a unui laborator din Japonia pentru a efectua teste serologice de control al eficienței vaccinurilor antirabice [notificată cu numărul C(2011) 4595] ⁽¹⁾	51
---	----

2011/397/UE:

★ Decizia Băncii Centrale Europene din 21 iunie 2011 privind procedurile de acreditare în materie de mediu și de sănătate și securitate pentru producerea de bancnote euro (BCE/2011/8)	52
---	----

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA CONSILIULUI

din 13 mai 2011

de încheiere a unui Acord între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor

(2011/392/UE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

(4) Acordul a fost semnat în numele Uniunii la 13 decembrie 2010.

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (4) primul paragraf, coroborat cu articolul 218 alineatul (6) litera (a) punctul (v),

(5) Acordul ar trebui încheiat,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

Articolul 1

având în vedere aprobarea Parlamentului European,

Prin prezenta decizie se aprobă, în numele Uniunii, Acordul între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor.

întrucât:

Textul acordului se atașează la prezenta decizie.

(1) La 24 februarie 2006, Consiliul a autorizat Comisia să înceapă negocierile cu partenerii din regiunea mediteraneeană pentru a stabili un mecanism de soluționare a litigiilor legate de dispozițiile privind schimburile comerciale.

Articolul 2

Președintele Consiliului procedează, în numele Uniunii, la notificarea prevăzută la articolul 23 din acord ⁽¹⁾.

(2) Comisia a purtat negocieri în consultare cu comitetul desemnat în conformitate cu articolul 207 din tratat și cu directivele de negociere adoptate de către Consiliu.

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 13 mai 2011.

(3) Aceste negocieri s-au încheiat și un Acord între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor (denumit în continuare „acordul”) a fost parafat la 9 decembrie 2009.

*Pentru Consiliu**Președintele*

MARTONYI J.

⁽¹⁾ Data intrării în vigoare a acordului va fi publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene de către Secretariatul General al Consiliului.

ACORD**între Uniunea Europeană și Regatul Maroc de instituire a unui mecanism de soluționare a litigiilor**

UNIUNEA EUROPEANĂ, denumită în continuare „Uniunea”,

pe de o parte, și

REGATUL MAROC, denumit în continuare „Maroc”,

pe de altă parte,

AU CONVENIT DUPĂ CUM URMEAZĂ:

CAPITOLUL I**OBIECTIVUL ȘI DOMENIUL DE APLICARE***Articolul 1***Obiectivul**

Obiectivul prezentului acord este de a preveni și de a soluționa orice litigiu de natură comercială între părți, astfel încât să se ajungă, dacă este posibil, la o soluție acceptabilă pentru ambele părți.

*Articolul 2***Aplicarea acordului**

(1) Dispozițiile prezentului acord se aplică în cazul oricărui litigiu privind o presupusă încălcare a dispozițiilor de la titlul II (cu excepția articolului 24) din Acordul euro-mediteraneean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte (denumit în continuare „acordul de asociere”) ⁽¹⁾ sau ale dispozițiilor din „Acordul sub forma unui schimb de scrisori între Uniunea Europeană și Regatul Maroc privind unele măsuri reciproce de liberalizare referitoare la produse agricole, la produse agricole transformate, la pește și produse pescărești, privind înlocuirea protocoalelor 1, 2 și 3 și a anexelor lor, precum și privind modificări ale Acordului euro-mediteraneean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Regatul Maroc, pe de altă parte”. Procedurile prevăzute în prezentul acord se aplică în cazul în care Consiliul de asociere nu a soluționat litigiul în termen de șaizeci de zile de la sesizarea sa, în conformitate cu articolul 86 din acordul de asociere.

(2) Articolul 86 din acordul de asociere se aplică litigiilor legate de aplicarea și interpretarea altor dispoziții din acordul de asociere.

(3) În sensul alineatului (1), un litigiu este considerat ca fiind soluționat atunci când Consiliul de asociere a luat o decizie în conformitate cu articolul 86 alineatul (2) din acordul de asociere sau atunci când a declarat că litigiul nu mai există.

⁽¹⁾ Dispozițiile prezentului acord nu aduc atingere articolului 34 din Protocolul privind definiția noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă.

CAPITOLUL II**CONSULTĂRILE ȘI MEDIEREA***Articolul 3***Consultările**

(1) Părțile încearcă soluționarea oricărui litigiu legat de interpretarea și aplicarea dispozițiilor menționate la articolul 2, prin inițierea de consultări în bună-credință, cu scopul de a ajunge la o soluție promptă, echitabilă și reciproc agreată. În cadrul acestor consultări, părțile vor discuta, de asemenea, impactul pe care presupusa încălcare l-ar putea avea asupra schimburilor comerciale dintre acestea.

(2) O parte solicită consultări prin intermediul unei cereri scrise adresate celeilalte părți și trimisă în copie subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii”, în care se identifică măsurile puse în discuție și dispozițiile din acordurile menționate la articolul 2 pe care le consideră încălcate.

(3) Consultările se desfășoară în termen de patruzeci de zile de la data primirii cererii și au loc, în absența unui acord contrar între părți, pe teritoriul părții pârâte. Consultările sunt considerate încheiate după șaizeci de zile de la data primirii cererii, cu excepția cazului în care părțile convin să le continue. Consultările, în special toate informațiile prezentate și toate pozițiile adoptate de către părți pe parcursul acestei proceduri, sunt confidențiale și nu aduc atingere drepturilor pe care părțile le-ar putea exercita în cadrul procedurilor ulterioare.

(4) Consultările cu privire la chestiuni urgente, inclusiv cele privind mărfurile perisabile sau de sezon, se desfășoară în termen de 15 zile de la data primirii cererii și sunt considerate încheiate după 30 de zile de la data primirii cererii.

(5) În cazul în care partea căreia îi este adresată cererea nu răspunde la cererea de participare la consultări în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii acesteia sau în cazul în care consultările nu au loc în termenele prevăzute la alineatul (3) sau, respectiv, la alineatul (4) sau în cazul în care consultările au fost încheiate fără a se ajunge la o soluție acceptabilă pentru ambele părți, partea reclamantă poate solicita instituirea unei instanțe de arbitraj, în conformitate cu articolul 5.

Articolul 4

Medierea

(1) În cazul în care consultările nu au drept rezultat o soluție acceptabilă pentru ambele părți, părțile pot conveni, de comun acord, să recurgă la un mediator. Toate cererile de mediere trebuie să fie adresate în scris părții pârâte și subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” și să indice măsurile care au făcut obiectul consultărilor, precum și mandatul stabilit de comun acord pentru mediere. Fiecare parte se angajează să examineze cu înțelegere toate cererile de mediere.

(2) În cazul în care părțile nu cad de acord asupra unui mediator în termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii cererii de mediere, președinții subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” sau delegatul acestora selectează, prin tragere la sorți, un mediator dintre persoanele aflate pe lista menționată la articolul 19 și care nu sunt resortisanți ai niciunei părți. Selecția se efectuează în termen de 15 zile lucrătoare de la data primirii cererii de mediere. Mediatorul convoacă o reuniune cu părțile, în termen de 30 de zile de la data la care a fost selectat. Mediatorul primește observațiile fiecărei părți cel mai târziu cu 15 zile înainte de reuniune și poate solicita părților, unor experți sau consilieri tehnici informații suplimentare în cazul în care le consideră necesare. Orice informații obținute în acest fel trebuie comunicate fiecăreia dintre părți și fac obiectul observațiilor acestora. Mediatorul comunică un aviz în termen de 45 de zile de la data la care a fost selectat.

(3) Avizul mediatorului poate include una sau mai multe recomandări privind măsuri în concordanță cu dispozițiile menționate la articolul 2 care să permită soluționarea litigiului. Avizul mediatorului nu are caracter obligatoriu.

(4) Părțile pot decide de comun acord să modifice termenele menționate la alineatul (2). De asemenea, mediatorul poate decide să modifice termenele respective la solicitarea oricăreia dintre părți, având în vedere dificultățile speciale cu care se confruntă partea în cauză sau complexitatea cazului.

(5) Procedurile care implică mediere, în special avizul mediatorului, precum și toate informațiile comunicate și pozițiile adoptate de către părți pe parcursul acestei proceduri sunt confidențiale și nu aduc atingere drepturilor pe care părțile le-ar putea exercita în cadrul unor proceduri ulterioare.

(6) În cazul în care părțile sunt de acord, procedurile de mediere pot continua în paralel cu procedura de arbitraj.

(7) Înlocuirea unui mediator are loc numai din motivele și în conformitate cu procedurile prezentate detaliat în regulile 18-21 din cadrul Regulamentului de procedură.

CAPITOLUL III

PROCEDURILE DE SOLUȚIONARE A LITIGIILOR

SECȚIUNEA I

Procedura de arbitraj

Articolul 5

Inițierea procedurii de arbitraj

(1) În cazul în care părțile nu au reușit să soluționeze litigiul prin consultări, în conformitate cu articolul 3, sau mediere, în conformitate cu articolul 4, partea reclamantă poate solicita instituirea unei instanțe de arbitraj.

(2) Cererea de instituire a unei instanțe de arbitraj este adresată în scris părții pârâte și subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii”. În cererea sa, partea reclamantă identifică măsura specifică pusă în discuție și explică motivul pentru care această măsură constituie o încălcare a dispozițiilor menționate la articolul 2. Instituirea unei instanțe de arbitraj se solicită în termen de maximum 18 luni de la data primirii cererii de consultări, fără a aduce atingere drepturilor părții reclamante de a solicita noi consultări în aceeași privință în viitor.

Articolul 6

Instituirea instanței de arbitraj

(1) O instanță de arbitraj este compusă din trei arbitri.

(2) În termen de 10 zile lucrătoare de la data primirii, de către partea pârâtă, a cererii de instituire a unei instanțe de arbitraj, părțile se consultă pentru a ajunge la un acord privind componența instanței de arbitraj.

(3) În cazul în care părțile nu reușesc să cadă de acord asupra componenței instanței de arbitraj în termenul prevăzut la alineatul (2), oricare dintre părți poate cere președinților subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” sau delegatului acestora să-i selecteze pe cei trei membri prin tragere la sorți din lista stabilită în temeiul articolului 19, și anume un membru dintre persoanele care figurează pe lista persoanelor propuse de partea reclamantă, un membru dintre persoanele care figurează pe lista persoanelor propuse de partea pârâtă și un membru dintre persoanele care figurează pe lista persoanelor selectate pentru a exercita funcția de președinte. În cazul în care părțile convin asupra unui sau mai multor membri ai instanței de arbitraj, oricare dintre membrii rămași este selectat prin aceeași procedură.

(4) Președinții subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” sau delegatul acestora selectează arbitrii în termen de 5 zile lucrătoare de la data primirii cererii prezentate în temeiul alineatului (3).

(5) Data instituirii instanței de arbitraj este data la care sunt desemnați cei trei arbitri.

(6) Înlocuirea arbitrilor are loc numai din motivele și în conformitate cu procedurile prezentate detaliat în regulile 18-21 din cadrul Regulamentului de procedură.

Articolul 7

Raportul intermediar al instanței de arbitraj

Instanța de arbitraj adresează părților un raport intermediar prin care expune constatările de fapt, aplicabilitatea dispozițiilor relevante și temeiurile oricărei constatări și recomandări formulate, în termen de 120 de zile de la data instituirii instanței de arbitraj. Oricare dintre părți poate înainta instanței de arbitraj o cerere scrisă în vederea reexaminării anumitor aspecte ale raportului intermediar în termen de 15 zile de la notificarea acestuia. Constatările din hotărârea finală a instanței de arbitraj includ examinarea argumentelor prezentate în faza de reexaminare intermediară.

Articolul 8

Hotărârea instanței de arbitraj

(1) Instanța de arbitraj comunică hotărârea sa părților și subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” în termen de o 150 de zile de la data instituirii instanței de arbitraj. Atunci când președintele instanței de arbitraj consideră că termenul nu poate fi respectat, acesta trebuie să comunice în scris acest lucru părților și subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii”, precizând motivele amânării și data la care instanța intenționează să își finalizeze activitatea. În niciun caz hotărârea nu se comunică mai târziu de 180 de zile de la data instituirii instanței de arbitraj.

(2) În situații de urgență, inclusiv cele care implică bunuri perisabile sau sezoniere, instanța de arbitraj depune toate eforturile pentru a comunica hotărârea sa în termen de 75 de zile de la data instituirii sale. În niciun caz hotărârea nu se comunică mai târziu de 90 de zile de la data instituirii instanței. În termen de 10 zile de la instituirea sa, instanța de arbitraj pronunță o hotărâre preliminară care să ateste dacă respectiva situație este sau nu urgentă.

(3) Instanța de arbitraj își suspendă activitatea la cererea ambelor părți, în orice moment, pentru o perioadă convenită de părți de maximum 12 luni, și își va relua activitatea la sfârșitul perioadei convenite, la cererea părții reclamante. În cazul în care partea reclamantă nu solicită reluarea activității instanței de arbitraj înainte de expirarea perioadei de suspendare convenite, procedura se încheie. Suspendarea și încetarea activității instanței de arbitraj nu aduc atingere drepturilor pe care părțile le-ar putea exercita în cadrul unei alte proceduri cu același obiect.

SECȚIUNEA II

Punerea în aplicare a hotărârii

Articolul 9

Punerea în aplicare a hotărârii instanței de arbitraj

Fiecare parte ia toate măsurile necesare pentru a pune în aplicare hotărârea instanței de arbitraj, iar părțile depun toate eforturile pentru a conveni asupra unui termen pentru punerea în aplicare a hotărârii.

Articolul 10

Termenul rezonabil necesar punerii în aplicare a hotărârii

(1) În cel mult 30 de zile de la primirea de către părți a notificării hotărârii instanței de arbitraj, partea pârâtă comunică părții reclamante și subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” termenul de care are nevoie pentru a pune în aplicare hotărârea („termenul rezonabil”), în cazul în care acest lucru nu este posibil imediat.

(2) În cazul unui dezacord între părți cu privire la termenul rezonabil necesar pentru a pune în aplicare hotărârea instanței de arbitraj, partea reclamantă poate solicita în scris instanței de arbitraj, în termen de 20 de zile de la primirea notificării trimise de partea pârâtă în temeiul alineatului (1), să stabilească durata termenului rezonabil. Această cerere este notificată în același timp celeilalte părți și subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii”. Instanța de arbitraj comunică hotărârea sa părților și subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii.

(3) Termenul rezonabil poate fi prelungit cu acordul comun al părților.

Articolul 11

Examinarea măsurilor adoptate pentru punerea în aplicare a hotărârii instanței de arbitraj

(1) Partea pârâtă aduce la cunoștință celeilalte părți și subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii”, înainte de încheierea termenului rezonabil, orice măsură adoptată în vederea punerii în aplicare a hotărârii instanței de arbitraj.

(2) În cazul unui dezacord între părți cu privire la existența oricărei măsuri notificate în temeiul alineatului (1) sau la compatibilitatea acestor măsuri cu dispozițiile menționate la articolul 2, partea reclamantă poate cere instanței de arbitraj să ia o hotărâre în această privință. O astfel de cerere trebuie să identifice măsura specifică pusă în discuție și să explice de ce aceasta este incompatibilă cu dispozițiile menționate la articolul 2. Instanța de arbitraj comunică hotărârea sa în termen de 90 de zile de la data depunerii cererii. În situații de urgență, inclusiv cele care implică bunuri perisabile sau de sezon, instanța de arbitraj pronunță hotărârea în termen de 45 de zile de la data depunerii cererii.

Articolul 12

Soluții temporare în cazul în care hotărârea nu este pusă în aplicare

(1) În cazul în care partea pârâtă nu notifică nicio măsură adoptată pentru punerea în aplicare a hotărârii instanței de arbitraj înainte de expirarea termenului rezonabil sau în cazul în care instanța de arbitraj hotărăște că măsura notificată în temeiul articolului 11 alineatul (1) nu este compatibilă cu obligațiile care îi revin părții respective în temeiul dispozițiilor menționate la articolul 2, partea pârâtă prezintă, în cazul în care partea reclamantă îi solicită acest lucru, o ofertă de compensare temporară.

(2) În cazul în care nu se ajunge la un acord în ceea ce privește compensarea respectivă în termen de 30 de zile de la încheierea termenului rezonabil sau de la hotărârea instanței de arbitraj menționate la articolul 11, potrivit căreia măsura adoptată nu este compatibilă cu dispozițiile menționate la articolul 2, partea reclamantă are dreptul, în urma unei notificări adresate celeilalte părți și subcomitetului pentru „comerț, industrie și servicii”, să suspende obligațiile care derivă din dispozițiile menționate la articolul 2 la un nivel echivalent cu nivelul de anulare sau de reducere a beneficiilor cauzată de încălcarea respectivă. Partea reclamantă poate pune în aplicare suspendarea la 10 zile de la data primirii notificării de către partea pârâtă, cu excepția cazului în care partea pârâtă a solicitat arbitrajul în conformitate cu alineatul (3).

(3) În cazul în care partea pârâtă consideră că nivelul suspendării nu este echivalent cu nivelul de anulare sau de reducere a beneficiilor cauzată de încălcarea respectivă, aceasta poate solicita în scris instanței de arbitraj să ia o hotărâre în această privință. O astfel de cerere trebuie transmisă celeilalte părți și subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” înainte de încheierea perioadei de 10 zile lucrătoare menționată la alineatul (2). Instanța de arbitraj, după solicitarea avizului experților, dacă este cazul, comunică părților și subcomitetului pentru industrie, comerț și servicii hotărârea sa privind nivelul de suspendare a obligațiilor, în termen de 30 de zile de la data depunerii cererii. Obligațiile nu se suspendă până când instanța de arbitraj nu și-a comunicat hotărârea, pentru orice suspendare existând obligația de a fi conformă cu hotărârea instanței de arbitraj.

(4) Suspendarea obligațiilor este temporară și se aplică numai până în momentul retragerii sau modificării oricărei măsuri considerate incompatibile cu dispozițiile menționate la articolul 2, astfel încât să se asigure punerea în conformitate a acestora cu dispozițiile respective, astfel cum se prevede la articolul 13, sau până în momentul în care părțile au căzut de acord privind soluționarea litigiului.

Articolul 13

Examinarea măsurilor adoptate în vederea punerii în aplicare a hotărârii după suspendarea obligațiilor

(1) Partea pârâtă comunică celeilalte părți și subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” orice măsură adoptată pentru a pune în aplicare hotărârea instanței de arbitraj, precum și solicitarea sa privind încetarea suspendării obligațiilor de către partea reclamantă.

(2) În cazul în care părțile nu ajung la un acord în ceea ce privește compatibilitatea măsurilor notificate cu dispozițiile menționate la articolul 2 în termen de 30 de zile de la data primirii notificării, partea reclamantă solicită în scris instanței de arbitraj să adopte o hotărâre în această privință. Această cerere este notificată în același timp celeilalte părți și subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii”. Instanța de arbitraj comunică hotărârea sa părților și subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” în termen de 45 de zile de la data depunerii cererii. În cazul în care instanța de arbitraj hotărăște că măsura luată pentru a pune în aplicare hotărârea este conformă cu dispozițiile menționate la articolul 2, suspendarea obligațiilor încetează.

SECȚIUNEA III

Dispoziții comune

Articolul 14

Soluția convenită de comun acord

Părțile pot în orice moment ajunge la un acord privind încheierea unui litigiu în temeiul prezentului acord. Acestea comunică orice astfel de acord subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” și instanței de arbitraj. În urma notificării soluției convenite de comun acord, instanța își încetează lucrările și procedura se încheie.

Articolul 15

Regulamentul de procedură

(1) Procedurile de soluționare a litigiilor prevăzute la capitolul III din prezentul acord se desfășoară în conformitate cu Regulamentul de procedură anexat la prezentul acord.

(2) Orice reuniune a instanței de arbitraj este deschisă publicului în conformitate cu Regulamentul de procedură, în absența unui acord contrar între părți.

Articolul 16

Informații și consiliere tehnică

La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, instanța de arbitraj poate obține informațiile pe care le consideră necesare în cadrul procedurii sale. În mod special, instanța de arbitraj are, de asemenea, dreptul să solicite opinia pertinentă a unor experți, după caz. Instanța de arbitraj consultă părțile înainte de alegerea experților respectivi. Orice informații obținute în acest fel trebuie comunicate fiecăreia dintre părți și fac obiectul observațiilor acestora. În absența unui acord contrar între părți, persoanele fizice sau juridice interesate, stabilite în cadrul părților, sunt autorizate să transmită instanței de arbitraj comunicări în scris, în conformitate cu Regulamentul de procedură. Aceste comunicări se limitează la aspectele de fapt ale litigiului și nu abordează chestiuni de drept.

Articolul 17

Norme de interpretare

Orice instanță de arbitraj aplică și interpretează dispozițiile menționate la articolul 2 în conformitate cu normele obișnuite de interpretare a dreptului public internațional și în special în conformitate cu Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor. Hotărârile instanței de arbitraj nu pot spori sau reduce drepturile și obligațiile prevăzute de dispozițiile menționate la articolul 2.

Articolul 18

Deciziile și hotărârea instanței de arbitraj

(1) Instanța de arbitraj depune toate eforturile pentru a lua orice decizie prin consens. Cu toate acestea, în cazul în care nu se poate ajunge la o decizie prin consens, asupra aspectului în discuție se hotărăște prin vot majoritar. Opiniile separate ale arbitrilor nu se fac publice însă în niciun caz.

(2) Orice hotărâre a instanței de arbitraj este obligatorie pentru părți și nu creează drepturi sau obligații persoanelor fizice sau juridice. Hotărârea prezintă constatările de fapt, aplicabilitatea dispozițiilor relevante din acordurile prevăzute la articolul 2 și temeiurile acestor constatări și concluzii. Subcomitetul pentru „industrie, comerț și servicii” face publică în întregime hotărârea instanței de arbitraj, cu excepția cazului în care hotărâște să nu facă acest lucru pentru a asigura confidențialitatea informațiilor comerciale confidențiale.

CAPITOLUL IV

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 19

Lista arbitrilor

(1) Subcomitetul pentru „industrie, comerț și servicii” stabilește, în termen de cel mult șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului acord, o listă cu cel puțin 15 persoane care doresc și sunt în măsură să fie arbitri. Fiecare parte propune cel puțin cinci persoane pentru a exercita funcția de arbitru. Cele două părți aleg, de asemenea, cel puțin cinci persoane care nu sunt resortisanți ai niciunei părți, pentru a exercita funcția de președinte. Subcomitetul pentru „industrie, comerț și servicii” se asigură că lista este menținută în permanență la acest nivel.

(2) Arbitrii trebuie să dețină cunoștințe de specialitate sau experiență în drept și în comerț internațional. Ei sunt independenți, își exercită funcția în nume propriu, nu acceptă instrucțiuni din partea niciunei organizații și a niciunui guvern, nu au legătură cu guvernul niciunei părți și respectă codul de conduită anexat la prezentul acord.

(3) Subcomitetul pentru „industrie, comerț și servicii” poate stabili liste suplimentare de cel puțin 5 persoane care dispun de competențe sectoriale în domeniile specifice care fac obiectul acordurilor menționate la articolul 2. Fiecare parte propune cel puțin cinci persoane pentru a exercita funcția de arbitru. Cele două părți selectează, de asemenea, cel puțin cinci persoane care nu sunt resortisanți ai niciunei părți, pentru a exercita funcția de președinte. În cazul în care se recurge la procedura de selecție prevăzută la articolul 6 alineatul (2), președinții subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” pot utiliza o listă sectorială cu acordul ambelor părți.

Articolul 20

Raportul cu obligațiile din cadrul OMC

(1) În cazul în care o parte solicită soluționarea unui litigiu referitor la o obligație prevăzută de Acordul OMC, aceasta recurge la regulile și procedurile relevante ale Acordului OMC, care se aplică fără a se aduce atingere dispozițiilor prezentului acord.

(2) În cazul în care o parte solicită soluționarea unui litigiu referitor la o obligație cuprinsă în domeniul de aplicare

al prezentului acord, astfel cum este definit la articolul 2, aceasta recurge la regulile și procedurile din prezentul acord.

(3) În absența unui acord contrar între părți, în cazul în care o parte solicită soluționarea unui litigiu referitor la o obligație cuprinsă în domeniul de aplicare al prezentului acord, astfel cum este definit la articolul 2, care are un conținut substanțial echivalent unei obligații în temeiul OMC, aceasta recurge la normele și procedurile relevante ale Acordului OMC, care se aplică fără a se aduce atingere dispozițiilor prezentului acord.

(4) După ce au fost inițiate procedurile de soluționare a litigiului, forumul ales în conformitate cu alineatele de mai sus, în cazul în care nu și-a declinat competența, este utilizat cu excluderea celorlalte.

(5) Nicio dispoziție din prezentul acord nu împiedică o parte să pună în aplicare suspendarea obligațiilor sale autorizate de organismul OMC de soluționare a litigiilor. Acordul OMC nu poate fi invocat în scopul de a împiedica o parte să-și suspende obligațiile în temeiul prezentului acord.

Articolul 21

Termenele

(1) Toate termenele prevăzute de prezentul acord, inclusiv termenele în care instanțele de arbitraj își comunică hotărârile, se calculează în zile calendaristice, începând din ziua următoare actului sau elementului de fapt la care se referă, în absența unor dispoziții contrare.

(2) Orice termen menționat în prezentul acord poate fi modificat cu acordul comun al părților. Părțile se angajează să acorde o atenție adecvată cererilor de prelungire a oricărui termen din cauza dificultăților pe care le întâmpină oricare dintre părți în ceea ce privește respectarea procedurii prevăzute de prezentul acord. La cererea unei părți, instanța de arbitraj poate prelungi termenele aplicabile procedurilor, ținând seama de nivelurile diferite de dezvoltare ale părților.

Articolul 22

Reexaminarea și modificarea prezentului acord

(1) După intrarea în vigoare a prezentului acord și a anexelor la acesta, Consiliul de asociere poate, în orice moment, să reexamineze punerea lor în aplicare, pentru a lua o hotărâre în ceea ce privește menținerea, modificarea sau abrogarea acestora.

(2) În cadrul acestei reexaminări, Consiliul de asociere poate lua în considerare posibilitatea de a crea un organ de apel comun mai multor acorduri euro-mediteraneene.

(3) Consiliul de asociere poate hotărâ să modifice prezentul acord și anexele la acesta.

*Articolul 23***Intrarea în vigoare**

Prezentul acord se va aproba de către părți în conformitate cu procedura proprie fiecăreia. Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni de la data la care părțile își comunică reciproc faptul că procedura menționată la prezentul articol a fost încheiată.

Încheiat la Bruxelles, în două exemplare, la treisprezece decembrie două mii zece, în limbile bulgară, cehă, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, maghiară, italiană, letonă, lituaniană, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă, suedeză și arabă, fiecare dintre aceste texte fiind în egală măsură autentic.

Za Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

عن الاتحاد الأوروبي

Za Кралство Мароко
Por el Reino de Marruecos
Za Marocké království
For Kongeriget Marokko
Für das Königreich Marokko
Maroko Kuningriigi nimel
Για το Βασίλειο του Μαρόκου
For the Kingdom of Morocco
Pour le Royaume du Maroc
Per il Regno del Marocco
Marokas Karalistes vārdā –
Maroko Karalystės vardu
A Marokkói Királyság részéről
Għar-Renju tal-Marokk
Voor het Koninkrijk Marokko
W imieniu Królestwa Maroka
Pelo Reino de Marrocos
Pentru Regatul Maroc
Za Marocké kráľovstvo
Za Kraljevino Maroko
Marokon kuningaskunnan puolesta
För Konungariket Marocko

عن المملكة المغربية

ANEXE

ANEXA I **REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ PENTRU ARBITRAJ**

ANEXA II **CODUL DE CONDUITĂ APLICABIL MEMBRILOR INSTANȚEI DE ARBITRAJ ȘI MEDIATORILOR**

ANEXA I

REGULAMENTUL DE PROCEDURĂ PENTRU ARBITRAJ**Dispoziții generale**

1. În sensul prezentului acord și al prezentului Regulament de procedură:

„consilier” înseamnă o persoană abilitată de o parte pentru a consilia sau a asista partea respectivă în cadrul procedurii instanței de arbitraj;

„partea reclamantă” înseamnă orice parte care solicită instituirea unei instanțe de arbitraj în temeiul articolului 5 din prezentul acord;

„partea pârâtă” înseamnă partea care se presupune că încalcă dispozițiile menționate la articolul 2 din prezentul acord;

„instanța de arbitraj” înseamnă o instanță instituită în temeiul articolului 6 din prezentul acord;

„reprezentantul unei părți” înseamnă un angajat sau orice persoană numită de un departament al guvernului sau de o agenție sau de orice altă entitate publică a unei părți;

„zi” înseamnă o zi calendaristică, în absența unor dispoziții contrare.

2. Părțile pârâte îi revine administrarea logistică a procedurilor de soluționare a litigiilor, în special organizarea audierilor, în absența unui acord contrar. Cu toate acestea, Uniunea Europeană suportă cheltuielile aferente tuturor aspectelor organizaționale cu privire la consultări, mediere și arbitraj, cu excepția remunerațiilor și a cheltuielilor care trebuie plătite mediatorilor și arbitrilor, care vor fi împărțite.

Notificări

3. Părțile și instanța de arbitraj transmit orice solicitare, comunicare, memoriu sau orice alt document prin e-mail, cu trimiterea, în aceeași zi, a unei copii prin fax, prin scrisoare recomandată, servicii de curierat, scrisoare cu confirmare de primire sau prin orice alt mijloc de comunicare care permite înregistrarea trimiterii. În absența unei dovezi contrare, un mesaj trimis prin e-mail sau prin fax este considerat ca fiind primit la data trimiterii sale.
4. O parte transmite celeilalte părți și fiecărui arbitru o copie în format electronic a fiecărui memoriu. Se transmite, de asemenea, o copie imprimată a documentului respectiv.
5. Toate notificările trebuie adresate Ministerului Afacerilor Externe din Maroc și, respectiv, Direcției Generale Comerț a Comisiei Europene.
6. Erorile minore de redactare din orice solicitare, comunicare, memoriu sau alt document conex procedurilor instanței de arbitraj pot fi corectate prin trimiterea unui nou document care să indice în mod clar modificările.
7. În cazul în care ultima zi de trimitere a documentelor coincide cu o sărbătoare oficială sau cu o zi de odihnă, în Maroc sau în Uniune, documentul poate fi trimis în următoarea zi lucrătoare. În prima zi de luni a lunii decembrie, părțile își transmit reciproc o listă cu datele sărbătorilor oficiale și ale zilelor de odihnă din anul următor. Niciun fel de document, comunicare sau solicitare nu se consideră a fi primite într-o zi de sărbătoare oficială sau de odihnă. Mai mult, pentru calcularea tuturor termenelor prevăzute în prezentul acord și exprimate în zile lucrătoare, se iau în considerare numai zilele lucrătoare comune ambelor părți.
8. În funcție de obiectul dispozițiilor aflate în litigiu, o copie a tuturor solicitărilor și notificărilor adresate subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” în conformitate cu prezentul acord este de asemenea transmisă celorlalte subcomitete relevante instituite în temeiul acordului de asociere.

Începerea arbitrajului

9. (a) În cazul în care, în conformitate cu articolul 6 din prezentul acord sau cu regulile 19, 20 sau 49 din prezentul Regulament de procedură, membrii instanței de arbitraj sunt aleși prin tragere la sorți, reprezentanții ambelor părți vor fi prezenți în momentul tragerii la sorți.
- (b) În absența unui acord contrar între părți, acestea se reunesc cu instanța de arbitraj în termen de șapte zile lucrătoare de la instituirea acestuia, pentru a stabili aspectele pe care părțile sau instanța de arbitraj le consideră oportune, inclusiv remunerația și cheltuielile care trebuie plătite arbitrilor, care trebuie să fie conforme cu standardele OMC. Membrii instanței de arbitraj și reprezentanții părților pot participa la această reuniune prin telefon sau videoconferință.

10. (a) În absența unui acord contrar între părți, în termen de cinci zile lucrătoare de la data alegerii arbitrilor, instanța de arbitraj va avea drept mandat:

„să examineze, în lumina dispozițiilor relevante din acordurile menționate la articolul 2 din Acordul privind soluționarea litigiilor, aspectul menționat în cererea de instituire a instanței de arbitraj, să hotărască asupra compatibilității măsurii în cauză cu dispozițiile menționate la articolul 2 din Acordul privind soluționarea litigiilor și să emită o hotărâre în conformitate cu articolul 8 din Acordul privind soluționarea litigiilor.”

- (b) Părțile trebuie să informeze instanța de arbitraj în legătură cu mandatul convenit, în termen de cinci zile lucrătoare de la acordul lor în această privință.

Memoriile inițiale

11. Partea reclamantă își transmite memoriul inițial în termen de cel mult 20 de zile de la data instituirii instanței de arbitraj. Partea pârâtă înaintază memoriul în apărare în termen de cel mult 20 de zile de la data comunicării memoriului inițial.

Activitatea instanțelor de arbitraj

12. Președintele instanței de arbitraj prezidează toate reuniunile acesteia. O instanță de arbitraj poate delega președintelui autoritatea de a lua decizii administrative și procedurale.
13. În absența unor dispoziții contrare ale prezentului acord, instanța de arbitraj își poate desfășura activitățile prin orice mijloace, inclusiv prin telefon, transmisii fax sau mijloace informatice.
14. Numai arbitrii pot participa la deliberările instanței de arbitraj, dar acesta din urmă își poate autoriza asistenții să fie prezenți la deliberări.
15. Elaborarea oricărei hotărâri rămâne responsabilitatea exclusivă a instanței de arbitraj și nu poate fi delegată.
16. În cazul în care survine o chestiune procedurală care nu este reglementată de dispozițiile prezentului acord și de anexele la acesta, instanța de arbitraj, după consultarea părților, poate adopta o procedură corespunzătoare, compatibilă cu dispozițiile respective.
17. În cazul în care instanța de arbitraj consideră că este necesar să modifice termenele aplicabile în cadrul procedurii sau să efectueze alte ajustări procedurale sau administrative, aceasta informează părțile în scris cu privire la motivele modificării sau ale ajustării și la perioada sau ajustarea necesară. Instanța de arbitraj poate adopta astfel de modificări sau ajustări după consultarea părților. Termenele prevăzute la articolul 8 alineatul (2) din prezentul acord nu se modifică.

Înlocuirea

18. În cazul în care un arbitru nu poate participa la procedură, se retrage sau trebuie înlocuit, se selectează un înlocuitor în conformitate cu articolul 6 alineatul (3).
19. În cazul în care o parte consideră că un arbitru nu respectă cerințele codului de conduită și că, din acest motiv, ar trebui înlocuit, partea respectivă comunică acest lucru celeilalte părți, în termen de 15 zile de la data aflării circumstanțelor care au dus la încălcarea substanțială a codului de conduită de către arbitru.

În cazul în care o parte consideră că un arbitru, altul decât președintele, nu respectă cerințele codului de conduită, părțile se consultă și, în cazul în care ajung la un acord, înlocuiesc arbitrul respectiv și selectează un înlocuitor în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 alineatul (3) din prezentul acord.

În cazul în care părțile nu ajung la un acord în ceea ce privește necesitatea de a înlocui un arbitru, oricare dintre părți poate solicita ca respectivul caz să fie supus președintelui instanței de arbitraj, a cărui hotărâre este definitivă.

În cazul în care președintele consideră că un arbitru nu respectă cerințele codului de conduită, acesta selectează un nou arbitru, prin tragere la sorți, din lista de persoane menționată la articolul 19 alineatul (1) din prezentul acord, din care a făcut parte și arbitrul inițial. În cazul în care arbitrul inițial a fost ales de părți în conformitate cu articolul 6 alineatul (2) din prezentul acord, înlocuitorul este selectat prin tragere la sorți din lista de persoane propuse de partea reclamantă și de partea pârâtă în temeiul articolului 19 alineatul (1) din prezentul acord. Alegerea noului arbitru se face în termen de cinci zile lucrătoare de la data la care cererea a fost înaintată președintelui instanței de arbitraj.

20. În cazul în care o parte consideră că președintele instanței de arbitraj nu respectă cerințele codului de conduită, părțile se consultă și, în cazul în care ajung la un acord, înlocuiesc președintele și selectează un înlocuitor în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 6 alineatul (3) din prezentul acord.

În cazul în care părțile nu ajung la un acord în ceea ce privește necesitatea de a înlocui președintele, oricare dintre părți poate solicita ca respectivul caz să fie supus unuia dintre membrii rămași pe lista persoanelor propuse pentru a îndeplini funcția de președinte, în conformitate cu articolul 19 alineatul (1) din prezentul acord. Numele acestuia este tras la sorți de către președinții subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii” sau de către delegatul acestora. Hotărârea acestei persoane privind necesitatea de a înlocui președintele este definitivă.

În cazul în care persoana respectivă hotărăște că președintele inițial nu respectă cerințele codului de conduită, aceasta selectează un nou președinte, prin tragere la sorți, din lista de persoane propuse pentru a îndeplini funcția de președinte, menționată la articolul 19 alineatul (1) din prezentul acord. Noul președinte este ales în termen de cinci zile lucrătoare de la data înaintării cererii menționate în prezentul alineat.

21. Procedura instanței de arbitraj se suspendă pe durata perioadei de desfășurare a procedurilor prevăzute la regulile 18, 19 și 20.

Audierile

22. Președintele stabilește data și ora audierii, în consultare cu părțile și cu ceilalți membri ai instanței de arbitraj, și adresează părților o confirmare scrisă a hotărârii sale. Aceste informații sunt, de asemenea, puse la dispoziția publicului de către partea responsabilă cu administrarea logistică a procedurii, în cazul în care audierea este deschisă publicului. Cu excepția cazului în care o parte nu este de acord, instanța de arbitraj poate hotărî ca audierea să nu aibă loc.
23. În absența unui acord contrar între părți, audierea are loc la Bruxelles, în cazul în care partea reclamantă este Maroc, sau la Rabat, în cazul în care partea reclamantă este Uniunea.
24. Instanța de arbitraj poate convoca o audiere suplimentară numai în circumstanțe excepționale. Nu se convoacă nicio audiere suplimentară în cazul procedurilor prevăzute la articolul 10 alineatul (2), la articolul 11 alineatul (2), la articolul 12 alineatul (3) și la articolul 13 alineatul (2) din prezentul acord.
25. Toți arbitrii trebuie să fie prezenți pe toată durata audierilor.
26. Următoarele persoane pot participa la audiere, indiferent dacă procedurile sunt sau nu deschise publicului:

- (a) reprezentanții părților;
- (b) consilierii părților;
- (c) membri ai personalului administrativ, interpreți, traducători și stenografi judiciari; precum și
- (d) asistenții arbitrilor.

Numai reprezentanții și consilierii părților se pot adresa instanței de arbitraj.

27. Cel târziu cu cinci zile lucrătoare înainte de data audierii, fiecare parte trimite instanței de arbitraj o listă cu numele persoanelor care vor pleda sau vor face prezentări în numele părții respective în cadrul audierii, precum și ale altor reprezentanți sau consilieri care vor lua parte la audiere.
28. Audierile instanței de arbitraj vor fi deschise publicului, în absența unei hotărâri contrare a părților. În cazul în care părțile decid că audierea este închisă publicului, o parte a audierii poate fi, totuși, publică, în cazul în care instanța de arbitraj hotărăște acest lucru, la cererea părților. Cu toate acestea, instanța de arbitraj se reunește în sesiuni închise publicului atunci când documentele depuse și argumentele uneia dintre părți conțin informații comerciale confidențiale.
29. Instanța de arbitraj organizează audierea în felul următor:
- Pledoarii
- (a) pledoaria părții reclamante;
 - (b) pledoaria părții pârâte.
- Obiecții
- (a) pledoaria părții reclamante;
 - (b) pledoaria în replică a părții pârâte.
30. Instanța de arbitraj poate adresa întrebări oricărei părți, în orice moment al audierii.

31. Instanța de arbitraj ia măsurile necesare în vederea întocmirii și transmiterii în cel mai scurt timp către părți a procesului-verbal al fiecărei audieri.
32. În termen de 10 zile lucrătoare de la data audierii, fiecare parte poate înainta un memoriu suplimentar cu privire la orice aspect abordat în cadrul audierii.

Întrebările scrise

33. Instanța de arbitraj poate, în orice moment al procedurilor, să adreseze întrebări scrise uneia sau ambelor părți. Fiecare parte va primi o copie a tuturor întrebărilor adresate de instanța de arbitraj.
34. De asemenea, fiecare parte transmite celeilalte părți o copie a răspunsului său scris la întrebările instanței de arbitraj. În termen de cinci zile lucrătoare de la data primirii acestei copii, fiecare parte are posibilitatea de a prezenta observații scrise la răspunsul celeilalte părți.

Confidențialitatea

35. Părțile păstrează caracterul confidențial al audierilor organizate de instanța de arbitraj, în cazul în care acestea se desfășoară în sesiuni închise publicului, în conformitate cu regula 28. Fiecare parte respectă caracterul confidențial al informațiilor transmise de cealaltă parte instanței de arbitraj, dacă partea respectivă le-a desemnat ca fiind confidențiale. Atunci când o parte transmite o versiune confidențială a memoriilor sale instanței de arbitraj, aceasta va furniza, de asemenea, la cererea celeilalte părți, un rezumat neconfidențial al informațiilor incluse în memoriile care pot fi făcute publice, în termen de maximum 15 zile de la data cererii sau a comunicării acestor memorii, luându-se în considerare data cea mai recentă. Nicio dispoziție din cadrul prezentului Regulament de procedură nu împiedică o parte să își facă publice propriile opinii.

Comunicările ex parte

36. Instanța de arbitraj se abține de la orice reuniuni sau contacte cu oricare dintre părți în absența celeilalte părți.
37. Niciun membru al instanței de arbitraj nu poate discuta aspectele problemei care face obiectul procedurilor cu o parte sau cu ambele părți în absența celorlalți arbitri.

Memoriile amicus curiae

38. În absența unui acord contrar între părți în termen de cinci zile de la data instituirii instanței de arbitraj, acesta poate primi memorii nesolicitate, cu condiția ca acestea să fie elaborate în termen de 10 zile de la data instituirii instanței de arbitraj, să fie concise, să nu depășească, în niciun caz, 15 pagini dactilografiate, inclusiv anexele, și să aibă în vedere, în mod direct, chestiunea de fapt aflată în atenția instanței de arbitraj.
39. Memoriul trebuie să conțină o descriere a persoanei fizice sau juridice care îl înaintează, inclusiv natura activităților sale și sursa de finanțare a acestora, și să specifice natura interesului pe care îl are persoana respectivă în cadrul procedurii de arbitraj. Memoriul în cauză trebuie redactat în limbile alese de părți, în conformitate cu regulile 42 și 43 din cadrul Regulamentului de procedură.
40. Instanța de arbitraj enumeră, în hotărârea pronunțată, toate memoriile primite care respectă dispozițiile menționate anterior. Instanța de arbitraj nu este obligată să se refere, în hotărârea sa, la argumentele prezentate în aceste memorii. Orice memoriu primit de instanța de arbitraj în aplicarea prezentei reguli va fi transmis părților pentru ca acestea să poată formula observații.

Situațiile de urgență

41. În situațiile de urgență menționate în prezentul acord, instanța de arbitraj, după consultarea părților, ajustează în mod corespunzător termenele menționate în cadrul prezentului Regulament de procedură și comunică părților aceste ajustări.

Traducerea și interpretarea

42. În cadrul consultărilor menționate la articolul 6 alineatul (2) din prezentul acord și cel târziu până la reuniunea menționată la regula 9 litera (b) din cadrul prezentului Regulament de procedură, părțile depun eforturi pentru a ajunge la un acord în privința unei limbi comune de lucru care să fie utilizată în cadrul procedurilor înaintea instanței de arbitraj.
43. În cazul în care părțile nu reușesc să ajungă la un acord în privința unei limbi comune de lucru, fiecare parte ia măsurile necesare în vederea traducerii memoriilor în limba aleasă de cealaltă parte și suportă costurile aferente acestor traduceri.
44. Partea pârâtă ia măsurile necesare în vederea asigurării interpretariatului expunerilor orale în limbile alese de părți.
45. Instanța de arbitraj comunică hotărârile în limba sau limbile alese de părți.
46. Oricare dintre părți poate prezenta observații cu privire la orice versiune tradusă a unui document elaborat în conformitate cu prezentul Regulament de procedură.

Calcularea termenelor

47. În cazul în care, datorită aplicării regulii 7 din cadrul prezentului Regulament de procedură, una dintre părți primește un document la o dată diferită de data la care îl primește cealaltă parte, orice termen calculat în funcție de data primirii documentului respectiv începe de la ultima dată de primire a documentului în cauză.

Alte proceduri

48. Prezentul Regulament de procedură se aplică, de asemenea, procedurilor prevăzute la articolul 10 alineatul (2), la articolul 11 alineatul (2), la articolul 12 alineatul (3) și la articolul 13 alineatul (2) din prezentul acord. Cu toate acestea, termenele prevăzute de prezentul Regulament de procedură se ajustează pentru a corespunde termenelor speciale prevăzute pentru adoptarea unei hotărâri de către instanța de arbitraj în cadrul acestor proceduri.
49. În cazul în care instanța inițială sau unii dintre membrii acesteia nu reușesc să se întrunească din nou pentru desfășurarea procedurilor prevăzute la articolul 10 alineatul (2), la articolul 11 alineatul (2), la articolul 12 alineatul (3) și la articolul 13 alineatul (2) din prezentul acord, se aplică procedurile prevăzute la articolul 6 din prezentul acord. Termenul pentru notificarea hotărârii se prelungește cu 15 zile.
-

ANEXA II

CODUL DE CONDUITĂ APLICABIL MEMBRILOR INSTANȚEI DE ARBITRAJ ȘI MEDIATORILOR**Definiții**

1. În sensul prezentului cod de conduită:
 - (a) „membru” sau „arbitru” înseamnă un membru al instanței de arbitraj instituit efectiv în temeiul articolului 6 din prezentul acord;
 - (b) „mediator” înseamnă o persoană care conduce o mediere în conformitate cu articolul 4 din prezentul acord;
 - (c) „candidat” înseamnă o persoană al cărei nume se află pe lista arbitrilor menționată la articolul 19 din prezentul acord și care este luată în considerare pentru selectarea ca membru al instanței de arbitraj, în temeiul articolului 6 din prezentul acord;
 - (d) „asistent” înseamnă o persoană care, în temeiul mandatului unui membru, desfășoară activități de documentare și îl asistă pe membru în activitatea acestuia;
 - (e) „procedură” înseamnă, în absența unor dispoziții contrare, o procedură condusă de o instanță de arbitraj în temeiul prezentului acord;
 - (f) „personal”, în legătură cu un membru, înseamnă persoanele aflate sub coordonarea și controlul membrului respectiv, altele decât asistenții.

Responsabilitățile în cadrul procesului

2. Fiecare candidat și fiecare membru evită orice încălcare și orice aparență de încălcare a deontologiei, este independent și imparțial, evită orice conflict de interese direct sau indirect și respectă standarde înalte de conduită pentru a asigura integritatea și imparțialitatea mecanismului de soluționare a litigiilor. Fostii membri trebuie să respecte obligațiile prevăzute la punctele 15, 16, 17 și 18 din prezentul cod de conduită.

Obligațiile de comunicare a informațiilor

3. Înainte de confirmarea alegerii sale în calitate de membru al instanței de arbitraj în temeiul prezentului acord, un candidat va comunica orice interes, relație sau aspect care ar putea afecta independența sau imparțialitatea acestuia sau care ar putea da naștere, în mod rezonabil, la o aparență de încălcare a deontologiei sau de favorizare a unei părți în cadrul procedurii. În acest scop, candidatul va depune toate eforturile rezonabile pentru a se informa în legătură cu existența unor astfel de interese, relații și aspecte.
4. Candidatul sau membrul comunică aspecte privind încălcări efective sau potențiale ale prezentului cod de conduită numai subcomitetului pentru „industrie, comerț și servicii”, în vederea analizării acestora de către părți.
5. Odată selecționat, membrul continuă să depună toate eforturile rezonabile pentru a se informa în legătură cu orice interese, relații sau aspecte menționate la punctul 3 din prezentul cod de conduită, iar acestea trebuie comunicate. Obligația de comunicare a informațiilor reprezintă o obligație permanentă, care impune membrilor comunicarea oricărui astfel de interese, relații sau aspecte care ar putea interveni în orice stadiu al procedurii. Membrul informează în scris subcomitetul pentru „industrie, comerț și servicii” cu privire la existența unor astfel de interese, relații sau aspecte, în vederea analizării acestora de către părți.

Atribuțiile membrilor

6. Odată selectat, membrul își îndeplinește prompt și în totalitate atribuțiile, pe durata întregii proceduri, în mod onest și cu profesionalism.
7. În cadrul procedurii, membrul analizează doar acele aspecte care sunt necesare în vederea pronunțării unei hotărâri și nu poate delega această funcție niciunei alte persoane.
8. Membrul ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că asistentul și personalul său cunosc și respectă dispozițiile prevăzute la punctele 2, 3, 4, 5, 16, 17 și 18 din prezentul cod de conduită.
9. Membrul nu poate avea contacte *ex parte* în ceea ce privește procedura.

Independența și imparțialitatea membrilor

10. Membrul trebuie să fie independent și imparțial, să evite crearea unei aparențe de încălcare a deontologiei sau de favorizare a unei părți și să nu fie influențat de interesul personal, de presiuni externe, de considerente de ordin politic, de proteste publice, de loialitatea față de un partid sau de frica de a face obiectul criticilor.

11. Membrul nu poate, în mod direct sau indirect, să își asume o obligație sau să accepte beneficii care ar afecta sau ar putea să afecteze îndeplinirea în mod corespunzător a atribuțiilor sale.
12. Membrul nu poate folosi poziția pe care o deține în cadrul instanței de arbitraj în scopul promovării unor interese personale sau private și evită acțiunile care pot crea impresia că unele persoane se află într-o poziție privilegiată și îl pot influența.
13. Membrul nu permite ca judecata sau comportamentul său să fie influențate de raporturile sau responsabilitățile financiare, de afaceri, profesionale, familiale sau sociale.
14. Membrul trebuie să evite inițierea oricărei relații sau dobândirea oricărui interes financiar susceptibil de a-i afecta imparțialitatea sau care ar putea crea, în mod rezonabil, o aparență de favorizare a unei părți sau de încălcare a deontologiei.

Obligațiile foștilor membri

15. Toți foștii membri trebuie să evite orice acțiuni care ar putea crea aparența de favorizare a uneia dintre părți în îndeplinirea atribuțiilor lor sau că ar fi obținut beneficii în urma deciziei sau hotărârii instanței de arbitraj.

Confidențialitatea

16. Niciun membru sau fost membru nu poate, în niciun moment, să comunice sau să utilizeze informații cu caracter confidențial referitoare la o procedură sau de care a luat cunoștință în cadrul procedurii, decât pentru scopurile procedurii respective și nu poate, în niciun caz, să comunice sau să utilizeze asemenea informații pentru a dobândi avantaje personale, pentru a favoriza alte persoane sau pentru a afecta intereselor altora.
17. Membrul nu comunică o hotărâre a instanței de arbitraj sau părți din aceasta înainte de publicarea acesteia în conformitate cu prezentul acord.
18. Membrul sau fostul membru nu dezvăluie niciodată deliberările unei instanțe de arbitraj sau opiniile unui membru.

Cheltuieli

19. Fiecare membru păstrează o evidență a timpului dedicat procedurii și a cheltuielilor efectuate și întocmește un raport final cu privire la aceste aspecte.

Mediatorii

20. Regulile aplicabile membrilor și foștilor membri, descrise în prezentul cod de conduită, se aplică, *mutatis mutandis*, mediatorilor.
-

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 647/2011 AL COMISIEI

din 4 iulie 2011

de rectificare a versiunii slovene a Regulamentului (UE) nr. 258/2010 de instituire a unor condiții speciale privind importurile de gumă de guar originară sau expedită din India, ca urmare a riscului de contaminare cu pentaclorfenol și dioxine și de abrogare a Deciziei 2008/352/CE

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 178/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 28 ianuarie 2002 de stabilire a principiilor și a cerințelor generale ale legislației alimentare, de instituire a Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară și de stabilire a procedurilor în domeniul siguranței produselor alimentare ⁽¹⁾, în special articolul 53 alineatul (1) litera (b) punctul (ii),

întrucât:

- (1) La 25 martie 2010, Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 258/2010 ⁽²⁾ de instituire a unor condiții speciale privind importurile de gumă de guar și de abrogare a Deciziei 2008/352/CE. În versiunea în limba slovenă a acestui regulament, termenul *feed and food business operators* („operatori din sectorul hranei pentru animale și din sectorul alimentar”) a fost incorect tradus și, prin

urmare, este necesară rectificarea respectivei versiuni lingvistice. Celelalte versiuni lingvistice nu sunt afectate.

- (2) Prin urmare, Regulamentul (UE) nr. 258/2010 ar trebui rectificat în consecință.
- (3) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Prezentul regulament de rectificare se referă doar la versiunea în limba slovenă.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 iulie 2011.

Pentru Comisie

Președintele

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ JO L 31, 1.2.2002, p. 1.

⁽²⁾ JO L 80, 26.3.2010, p. 28.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 648/2011 AL COMISIEI**din 4 iulie 2011****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1266/2007 în ceea ce privește perioada de aplicare a măsurilor tranzitorii privind condițiile de derogare pentru anumite animale de la interdicția de ieșire prevăzută de Directiva 2000/75/CE a Consiliului****(Text cu relevanță pentru SEE)**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 2000/75/CE a Consiliului din 20 noiembrie 2000 de stabilire a dispozițiilor specifice privind măsurile de combatere și de eradicare a febrei catarale ovine ⁽¹⁾, în special articolul 9 alineatul (1) litera (c), articolele 11 și 12 și articolul 19 al treilea paragraf,

întrucât:

(1) Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 al Comisiei din 26 octombrie 2007 referitor la normele de punere în aplicare a Directivei 2000/75/CE a Consiliului în ceea ce privește combaterea, monitorizarea, supravegherea febrei catarale ovine, precum și restricțiile privind deplasările unor animale din specii receptivă la aceasta ⁽²⁾ stabilește normele referitoare la combaterea, monitorizarea, supravegherea bolii limbii albastre, precum și restricțiile privind deplasările animalelor, din și către zone cu acces reglementat, legat de această maladie.

(2) Articolul 8 din Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 stabilește condițiile pentru derogarea de la interdicția de ieșire prevăzută prin Directiva 2000/75/CE. Articolul 8 alineatul (1) din respectivul regulament prevede că deplasările de animale, de material seminal, ovule și embrioni ai acestora dintr-o exploatare sau un centru de colectare sau de depozitare de material seminal localizat într-o zonă cu acces reglementat către o altă exploatare sau centru de colectare sau de depozitare de material seminal fac obiectul unei derogări de la interdicția de ieșire, cu condiția ca acestea să îndeplinească condițiile specificate în anexa III la respectivul regulament sau să îndeplinească orice alte garanții adecvate privind sănătatea animală, bazate pe un rezultat pozitiv al unei evaluări a riscului legat de măsurile destinate combaterii răspândirii virusului bolii limbii albastre, precum și protecției împotriva atacurilor vectorilor, solicitate de autoritatea competentă de la locul de origine și aprobate de autoritatea competentă de la locul de destinație, înainte de deplasarea animalelor respective.

(3) Articolul 9a alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 prevede că, cu titlu tranzitoriu și prin derogare de la condițiile prevăzute în anexa III la

respectivul regulament, statele membre de destinație pot solicita ca deplasarea anumitor animale care intră sub incidența derogării prevăzute la articolul 8 alineatul (1) să facă obiectul unor condiții suplimentare, pe baza unei evaluări a riscurilor și luând în considerare condițiile entomologice și epidemiologice la care animalele sunt supuse. Respectivul regulament suplimentare precizează că animalele trebuie să aibă vârsta mai mică de 90 de zile, trebuie să fi fost izolate de la naștere în spații protejate de vectori și trebuie să fi fost supuse anumitor teste menționate în anexa III la respectivul regulament.

(4) Regulamentul (CE) nr. 1266/2007, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (UE) nr. 1142/2010 ⁽³⁾, a prelungit perioada de aplicare a măsurilor tranzitorii prevăzute la articolul 9a din Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 pentru încă șase luni, până la 30 iunie 2011. La momentul adoptării Regulamentului (UE) nr. 1142/2010, era de așteptat ca noile norme privind criteriile pentru unitățile protejate de vectori să fi fost stabilite în anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 și, prin urmare, ca măsurile tranzitorii respective să nu mai fie necesare. Totuși, aceste modificări planificate la anexa III la regulamentul respectiv nu au fost încă efectuate.

(5) În consecință, este necesar să se prelungească perioada de aplicare a măsurilor tranzitorii prevăzute la articolul 9a alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 pentru încă un an, până la adoptarea modificărilor la anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 cu privire la unități protejate de vectori.

(6) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1266/2007 ar trebui modificat în consecință.

(7) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

La articolul 9a alineatul (1) teza introductivă din Regulamentul (CE) nr. 1266/2007, data de „30 iunie 2011” se înlocuiește cu „30 iunie 2012”.

⁽¹⁾ JO L 327, 22.12.2000, p. 74.

⁽²⁾ JO L 283, 27.10.2007, p. 37.

⁽³⁾ JO L 322, 8.12.2010, p. 20.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 iulie 2011.

Pentru Comisie
Președintele
José Manuel BARROSO

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 649/2011 AL COMISIEI**din 4 iulie 2011****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

întrucât:

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în sectorul fructelor și legumelor și în sectorul fructelor și legumelor procesate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

Prezentul regulament intră în vigoare la 5 iulie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 iulie 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	AL	49,0
	AR	26,0
	EC	26,0
	MK	31,8
	TR	53,0
	US	26,0
	ZZ	35,3
0707 00 05	TR	95,0
	ZZ	95,0
0709 90 70	EC	28,8
	TR	112,4
	ZZ	70,6
0805 50 10	AR	62,6
	BR	42,9
	CL	88,7
	TR	68,0
	UY	56,9
	ZA	71,8
	ZZ	65,2
0808 10 80	AR	123,5
	BR	80,4
	CL	88,6
	CN	91,2
	NZ	112,3
	US	132,1
	UY	61,9
	ZA	78,7
	ZZ	96,1
0808 20 50	AR	79,1
	AU	65,1
	CL	113,0
	CN	53,5
	NZ	161,1
	ZA	88,4
	ZZ	93,4
0809 10 00	AR	89,7
	TR	276,6
	XS	152,4
	ZZ	172,9
0809 20 95	TR	295,1
	ZZ	295,1
0809 30	TR	179,1
	XS	55,8
	ZZ	117,5

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) NR. 650/2011 AL COMISIEI**din 4 iulie 2011****de modificare a prețurilor reprezentative și a valorilor taxelor suplimentare de import pentru anumite produse din sectorul zahărului, stabilite prin Regulamentul (UE) nr. 867/2010 pentru anul de comercializare 2010/11**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole („Regulamentul unic OCP”) ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 951/2006 al Comisiei din 30 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului în ceea ce privește schimburile cu țările terțe în sectorul zahărului ⁽²⁾, în special articolul 36 alineatul (2) al doilea paragraf a doua teză,

întrucât:

- (1) Valorile prețurilor reprezentative și ale taxelor suplimentare aplicabile la importul de zahăr alb, de zahăr

brut și de anumite siropuri pentru anul de comercializare 2010/11 s-au stabilit prin Regulamentul (UE) nr. 867/2010 al Comisiei ⁽³⁾. Aceste prețuri și taxe au fost modificate ultima dată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 646/2011 al Comisiei ⁽⁴⁾.

- (2) Având în vedere datele de care dispune în prezent Comisia, se impune modificarea valorilor respective, în conformitate cu normele și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 951/2006,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Prețurile reprezentative și taxele suplimentare aplicabile la importul produselor menționate la articolul 36 din Regulamentul (CE) nr. 951/2006, stabilite de Regulamentul (UE) nr. 867/2010 pentru anul de comercializare 2010/11, se modifică și figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 5 iulie 2011.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 iulie 2011.

*Pentru Comisie,
pentru președinte*

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.
⁽²⁾ JO L 178, 1.7.2006, p. 24.

⁽³⁾ JO L 259, 1.10.2010, p. 3.
⁽⁴⁾ JO L 175, 2.7.2011, p. 8.

ANEXĂ

Valori modificate ale prețurilor reprezentative și ale taxelor suplimentare de import pentru zahărul alb, zahărul brut și produsele înscrise la codul NC 1702 90 95 aplicabile începând cu 5 iulie 2011

(EUR)

Codul NC	Valoarea prețului reprezentativ la 100 kg net din produsul în cauză	Valoarea taxei suplimentare la 100 kg net din produsul în cauză
1701 11 10 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 12 10 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	50,36	0,00
1701 91 00 ⁽²⁾	53,10	1,54
1701 99 10 ⁽²⁾	53,10	0,00
1701 99 90 ⁽²⁾	53,10	0,00
1702 90 95 ⁽³⁾	0,53	0,20

⁽¹⁾ Stabilire pentru calitatea standard, astfel cum este definită la punctul III din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.⁽²⁾ Stabilire pentru calitatea standard, astfel cum este definită la punctul II din anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 1234/2007.⁽³⁾ Stabilire la 1 % de conținut de zaharoză.

DIRECTIVE

DIRECTIVA 2011/64/UE A CONSILIULUI

din 21 iunie 2011

privind structura și ratele accizelor aplicate tutunului prelucrat

(text codificat)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 113,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Parlamentului European,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European,

hotărând în conformitate cu o procedură legislativă specială,

întrucât:

(1) Directiva 92/79/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor la țigări ⁽¹⁾, Directiva 92/80/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea taxelor pe tutunul prelucrat, altul decât pentru țigarete ⁽²⁾ și Directiva 95/59/CE a Consiliului din 27 noiembrie 1995 privind alte impozite decât impozitele pe cifra de afaceri care afectează consumul de tutun prelucrat ⁽³⁾ au fost modificate de mai multe ori și în mod substanțial ⁽⁴⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice directivele menționate prin incorporarea lor într-un singur text.

(2) Este necesar ca legislația fiscală a Uniunii referitoare la produsele din tutun să asigure funcționarea corectă a pieței interne și, în același timp, un nivel ridicat de protecție a sănătății, astfel cum se prevede la articolul 168 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, având în vedere că produsele din tutun pot fi extrem de dăunătoare pentru sănătate și având în vedere apartenența Uniunii la Convenția-cadru a Organizației Mondiale a Sănătății privind controlul tutunului (FCTC). Ar trebui să fie avută în vedere situația fiecăruia dintre diferitele tipuri de tutun prelucrat în parte.

(3) Unul dintre obiectivele Tratatului privind Uniunea Europeană este de a menține o uniune economică ale cărei caracteristici să fie similare cu cele ale unei piețe interne, în cadrul căreia există o concurență sănătoasă. În ceea ce privește tutunul prelucrat, realizarea acestui obiectiv presupune ca aplicarea taxelor privind consumul de produse în acest sector în statele membre să nu producă condiții de denaturare a concurenței și să nu împiedice libera lor circulație în cadrul Uniunii.

(4) Diferitele tipuri de tutun prelucrat, care se disting prin caracteristici și mod de utilizare, ar trebui definite.

(5) Este necesar să se facă distincție între tutunul tăiat fin destinat rulării în țigarete și alte tipuri de tutun de fumat.

(6) Rulourile de tutun care pot fi fumate ca atare, în urma unor manevre simple, ar trebui incluse în categoria țigarete, în scopul impozitării uniforme a acestor produse.

(7) Este necesar ca un fabricant să fie definit ca o persoană fizică sau juridică care fabrică efectiv produse din tutun și care stabilește prețul maxim la vânzarea cu amănuntul pentru fiecare stat membru în care se introduc produsele în cauză în vederea consumului.

(8) În interesul taxării corecte și uniforme, o definiție a țigaretelor, a trabucurilor și a țigarilor de foi, precum și a altor tipuri de tutun pentru fumat ar trebui prevăzută astfel încât rulourile de tutun care, în funcție de lungime, pot fi considerate a reprezenta două țigarete sau mai mult să fie tratate drept două țigarete sau mai mult în scopul stabilirii nivelului accizelor; un tip de trabuc asemănător în multe aspecte unei țigaretă să fie tratat drept țigaretă în scopul stabilirii nivelului accizelor; tutunul de fumat, asemănător în multe aspecte tutunului tăiat fin destinat rulării în țigarete, să fie tratat drept tutun tăiat fin în scopul stabilirii nivelului accizelor; iar deșeurile de tutun să fie definite în mod clar. Având în vedere dificultățile de ordin economic pe care le-ar putea cauza imediata punere în aplicare operatorilor germani și maghiari vizați, Germania și Ungaria ar trebui autorizate să amâne punerea în aplicare a definiției pentru trabucuri și țigări de foi până la 1 ianuarie 2015.

⁽¹⁾ JO L 316, 31.10.1992, p. 8.

⁽²⁾ JO L 316, 31.10.1992, p. 10.

⁽³⁾ JO L 291, 6.12.1995, p. 40.

⁽⁴⁾ A se vedea anexa I partea A.

- (9) În ceea ce privește accizele, armonizarea structurilor trebuie să conducă în special la concurență loială între diferitele categorii de tutun prelucrat care aparțin aceleiași grupe și care să nu fie denaturată de efectele induse de impozitare și, în consecință, la deschiderea piețelor naționale ale statelor membre.
- (10) Necesitățile imperative ale concurenței implică un sistem de formare liberă a prețurilor pentru toate grupele de tutun prelucrat.
- (11) Structura accizei pentru țigarete trebuie să includă, pe lângă componenta specifică calculată pe unitatea de produs, o componentă proporțională bazată pe prețul de vânzare cu amănuntul, incluzând toate impozitele. Impozitul pe cifra de afaceri la țigări are același efect ca și acciza *ad valorem* și acest fapt ar trebui luat în considerare când se stabilește raportul dintre componenta specifică a accizei și sarcina fiscală totală.
- (12) Fără a aduce atingere structurii mixte a taxei și procentajului maxim al componentei specifice în sarcina fiscală totală, este necesar ca statele membre să beneficieze de mijloace eficiente pentru perceperea unei accize specifice sau minime pe țigarete, în scopul asigurării aplicării cel puțin a unui anumit nivel minim de taxare la nivelul întregii Uniuni.
- (13) Pentru funcționarea corectă a pieței interne, este necesară stabilirea accizelor minime pentru toate categoriile de tutun prelucrat.
- (14) În ceea ce privește țigaretile, ar trebui asigurate condiții neutre de concurență pentru producători, ar trebui redusă fragmentarea piețelor tutunului și ar trebui susținute obiectivele în materie de sănătate. De aceea, o cerință minimă legată de preț ar trebui să privească prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, în timp ce o valoare minimă monetară ar trebui să fie aplicabilă tuturor țigaretelor. Din aceleași motive, prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul ar trebui să servească, de asemenea, ca referință de măsurare a ponderii accizei specifice în cadrul sarcinii fiscale totale.
- (15) Referitor la prețurile și nivelurile accizelor, în special în ceea ce privește țigaretile – de departe cea mai importantă categorie de produse din tutun –, precum și în ceea ce privește tutunul tăiat fin destinat rulării în țigarete, există încă diferențe considerabile între statele membre, care ar putea denatura funcționarea pieței interne. Un anumit grad de convergență între nivelurile de taxare aplicate în statele membre ar contribui la reducerea fraudei și a contrabandei în cadrul Uniunii.
- (16) Această convergență ar contribui de asemenea la asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane. Nivelul de taxare este într-adevăr un factor important asupra prețului produselor din tutun care influențează, la rândul său, obiceiurile legate de fumat ale consumatorilor. Frauda și contrabanda subminează influența taxelor în special asupra nivelului prețurilor țigaretelor și ale tutunului tăiat fin destinat rulării în țigarete, punând astfel în pericol îndeplinirea obiectivelor privind controlul tutunului și protecția sănătății.
- (17) În ceea ce privește alte produse decât țigaretile, ar trebui stabilită armonizarea taxelor pentru toate produsele care aparțin aceleiași grupe de tutun prelucrat. Stabilirea unei accize minime globale exprimate în procente, ca o cantitate pe kilogram sau pentru un număr dat de articole, este cea mai potrivită în vederea funcționării pieței interne.
- (18) În ceea ce privește tutunul tăiat fin destinat rulării în țigarete, o cerință minimă a Uniunii legată de preț ar trebui exprimată astfel încât să obțină efecte similare celor din domeniul țigaretelor și ar trebui să ia drept punct de referință prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.
- (19) Este necesară apropierea nivelurilor minime pentru tutunul tăiat fin destinat rulării în țigarete de nivelurile minime aplicabile țigaretelor, pentru a se lua mai mult în considerare gradul de concurență dintre cele două produse, reflectat în modelele de consum observate, precum și caracterul la fel de nociv al acestora.
- (20) Portugalia ar trebui să beneficieze de posibilitatea aplicării unei taxe reduse la țigările fabricate de mici producători și consumate, în special, în regiunile îndepărtate ale insulelor Azore și Madeira.
- (21) Perioadele de tranziție ar trebui să permită statelor membre să se adapteze ușor la nivelurile globale ale accizelor, limitând, astfel, posibilele efecte secundare.
- (22) Pentru a nu fi afectat echilibrul economic și social al Corsicii, este esențială și justificabilă prevederea unei derogări până la 31 decembrie 2015 prin care Franța să poată aplica un nivel al accizelor mai mic decât nivelul național pentru țigarete și alte tutunuri prelucrate eliberate pentru consum în Corsica. Până la acea dată, normele fiscale pentru tutunul prelucrat eliberat pentru consum în Corsica ar trebui să fie pe deplin în concordanță cu normele aplicate în restul Franței. Totuși, ar trebui să se evite o schimbare prea bruscă și, prin urmare, ar trebui să existe o creștere pas cu pas a nivelului accizelor percepute în prezent pe țigarete și pe tutunul tăiat fin destinat rulării în țigarete în Corsica.
- (23) Majoritatea statelor membre acordă scutiri de la plata accizelor sau le rambursează pentru anumite tipuri de tutun prelucrat, în funcție de utilizarea care le este destinată, iar scutirile și rambursările în cazul unor utilizări speciale trebuie stabilite în prezenta directivă.

- (24) Ar trebui prevăzută o procedură prin care taxele și cantitățile stabilite în prezenta directivă să fie revizuite periodic pe baza unui raport al Comisiei, ținând cont de toți factorii relevanți.
- (25) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa I partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL 1

OBIECT

Articolul 1

Prezenta directivă stabilește principiile generale pentru armonizarea structurii și a ratelor accizei care se aplică tutunului prelucrat în statele membre.

CAPITOLUL 2

DEFINIȚII

Articolul 2

(1) În sensul prezentei directive, tutun prelucrat înseamnă:

- (a) țigarete;
- (b) trabucuri și țigări de foi;
- (c) tutun de fumat:
 - (i) tutun tăiat fin destinat rulării în țigarete;
 - (ii) alte tipuri de tutun de fumat.

(2) Sunt considerate țigarete sau tutun de fumat produsele care constau total sau parțial în alte substanțe decât tutunul, dar care îndeplinesc, pe de altă parte, criteriile stabilite în articolul 3 sau în articolul 5 alineatul (1).

Fără a aduce atingere primului paragraf, produsele care nu conțin tutun și care sunt utilizate exclusiv în scopuri medicale nu sunt tratate ca tutun prelucrat.

(3) Sub rezerva prevederilor în vigoare ale Uniunii, definițiile menționate la alineatul (2) din prezentul articol și articolele 3, 4 și 5 nu aduc atingere alegerii sistemului sau nivelului de impozitare care se aplică diferitelor grupe de produse menționate în respectivele articole.

Articolul 3

(1) În sensul prezentei directive, țigarete înseamnă:

- (a) rulouri de tutun care pot fi fumate ca atare și care nu sunt trabucuri sau țigări de foi în sensul articolului 4 alineatul (1);
- (b) rulouri de tutun care, prin simpla mânăuire neindustrială, se introduc în tuburi de hârtie de țigarete;

(c) rulouri de tutun care, prin simpla mânăuire neindustrială, se înfășoară în hârtie de țigarete.

(2) În scopul stabilirii accizelor, un rulou de tutun menționat la alineatul (1) este considerat a reprezenta două țigarete dacă, exceptând filtrul sau muștiucul, are o lungime mai mare de 8 cm, dar nu depășește 11 cm, trei țigarete dacă, exceptând filtrul sau muștiucul, are o lungime mai mare 11 cm, dar nu depășește 14 cm, și așa mai departe.

Articolul 4

(1) În sensul prezentei directive, următoarele sunt considerate trabucuri sau țigări de foi dacă, având în vedere proprietățile acestora și așteptările obișnuite ale clienților, pot și au rolul exclusiv de a fi fumate ca atare deoarece sunt:

- (a) rulouri de tutun cu un înveliș exterior din tutun natural;
- (b) rulouri de tutun cu umplutură mixtă și cu înveliș exterior de culoarea obișnuită a unui trabuc, din tutun reconstituit, care acoperă în întregime produsul, inclusiv, după caz, filtrul, cu excepția vârfului în cazul trabucurilor cu vârf, dacă greutatea unitară, fără a include filtrul sau muștiucul, nu este mai mică de 2,3 g și nici mai mare de 10 g, iar circumferința nu este mai mică de 34 mm pe cel puțin o treime din lungimea produsului.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1), Germania și Ungaria pot continua să aplice, până la 31 decembrie 2014, următorul paragraf.

Se consideră trabucuri sau țigări de foi următoarele produse, în cazul în care pot fi fumate ca atare:

- (a) rulouri de tutun fabricate în întregime din tutun natural;
- (b) rulouri de tutun care au un înveliș exterior din tutun natural;
- (c) rulouri de tutun umplute cu un amestec bătut și cu un înveliș exterior de culoarea obișnuită a unui trabuc care acoperă integral produsul, inclusiv, dacă este cazul, filtrul, dar, în cazul trabucurilor tăiate, nu și vârful, și o legătură, ambele din tutun reconstituit, dacă greutatea unitară, fără a include filtrul sau muștiucul, nu este mai mică de 1,2 g și dacă învelișul are formă de spirală, cu un unghi ascuțit de cel puțin 30° față de axa longitudinală a trabucului;
- (d) rulouri de tutun umplute cu un amestec bătut și cu un înveliș exterior de culoarea obișnuită a unui trabuc, din tutun reconstituit, care acoperă integral produsul, inclusiv, dacă este cazul, filtrul, dar, în cazul trabucurilor tăiate, nu și vârful, dacă greutatea unitară, fără a include filtrul sau muștiucul, nu este mai mică de 2,3 g, iar circumferința nu este mică de 34 mm pe cel puțin o treime din lungimea produsului.
- (3) Produsele alcătuite parțial din substanțe altele decât tutun, dar care îndeplinesc criteriile stabilite la alineatul (1), sunt considerate trabucuri și țigări de foi.

Articolul 5

(1) În sensul prezentei directive, tutun de fumat înseamnă:

(a) tutunul care a fost tăiat sau divizat în alt mod, răsucit sau presat în blocuri, care poate fi fumat fără prelucrare industrială ulterioară;

(b) deșeuri de tutun destinate vânzării cu amănuntul care nu intră sub incidența articolului 3 și a articolului 4 alineatul (1) și care pot fi fumate. În sensul prezentului articol, deșeurile de tutun sunt considerate ca fiind resturi de foi de tutun și produse secundare obținute la prelucrarea tutunului sau fabricarea produselor din tutun.

(2) Tutunul de fumat în care mai mult de 25 % din greutatea particulelor de tutun au o lățime de tăiere mai mică de 1,5 milimetri se consideră tutun tăiat fin destinat rulării în țigarete.

Statele membre pot considera de asemenea că tutunul de fumat în care mai mult de 25 % din greutatea particulelor de tutun au o lățime de tăiere de 1,5 milimetri sau mai mult și care se vinde sau este destinat vânzării în vederea rulării în țigarete este tutun tăiat fin destinat rulării în țigarete.

Articolul 6

Este considerat producător orice persoană fizică sau juridică stabilită în Uniune care transformă tutunul în produse prelucrate în scopul vânzării cu amănuntul.

CAPITOLUL 3

DISPOZIȚII APLICABILE ȚIGARETELOR

Articolul 7

(1) Țigarele fabricate în Uniune și cele importate din statele terțe fac obiectul unei accize *ad valorem*, calculate la prețul maxim de vânzare cu amănuntul, incluzând drepturile vamale, precum și al unei accize specifice calculate pe unitatea de produs.

Fără a aduce atingere primului paragraf, statele membre pot elimina drepturile vamale din baza de calcul a accizei *ad valorem* aplicate țigaretelor.

(2) Rata accizei *ad valorem* și nivelul accizei specifice trebuie să fie aceleași pentru toate țigaretetele.

(3) În etapa finală de armonizare a structurilor, se stabilește în toate statele membre pentru țigaretete aceeași proporție între acciza specifică și suma accizei *ad valorem* și a impozitului pe cifra de afaceri, astfel încât nivelul prețului de vânzare cu amănuntul să reflecte în mod corect diferența dintre prețurile de livrare ale producătorilor.

(4) După caz, acciza pe țigaretete poate include o componentă fiscală minimă, cu condiția ca structura mixtă de taxare și marja componentei specifice a accizei stabilite la articolul 8 să fie respectate cu strictețe.

Articolul 8

(1) Procentul componentei specifice a accizei în cadrul sarcinii fiscale totale asupra țigaretelor se stabilește prin trimitere la prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.

(2) Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se calculează în funcție de valoarea totală a tuturor țigaretelor eliberate pentru consum, pe baza prețului de vânzare cu amănuntul incluzând toate taxele, împărțit la cantitatea totală de țigaretete eliberate pentru consum. Acesta este stabilit, nu mai târziu de 1 martie în fiecare an, pe baza datelor privind cantitățile totale eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent.

(3) Până la 31 decembrie 2013 componenta specifică a accizei nu este mai mică de 5 % și nici mai mare de 76,5 % din sarcina fiscală totală rezultată din combinarea următoarelor:

(a) acciza specifică;

(b) acciza *ad valorem* și taxa pe valoarea adăugată (TVA) percepute la prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.

(4) De la 1 ianuarie 2014 componenta specifică a accizei pentru țigaretete nu este mai mică de 7,5 % și nici mai mare de 76,5 % din sarcina fiscală totală rezultată din combinarea următoarelor:

(a) acciza specifică;

(b) acciza *ad valorem* și TVA percepute la prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.

(5) Prin derogare de la alineatele (3) și (4), dacă într-un stat membru apare o modificare a prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul la țigaretete, aducând componenta specifică a accizei, exprimată ca procent din sarcina fiscală totală, sub 5 % sau 7,5 %, în funcție de care procent este aplicabil, sau peste 76,5 % din sarcina fiscală totală, statul membru în cauză poate amâna ajustarea valorii accizei specifice până la data de 1 ianuarie a celui de al doilea an ulterior celui în care are loc modificarea de preț.

(6) Sub rezerva dispozițiilor alineatelor (3), (4) și (5) din prezentul articol și a articolului 7 alineatul (1) al doilea paragraf, statele membre pot percepe o acciză minimă pe țigaretete.

Articolul 9

(1) Statele membre aplică taxe minime de consum la țigarete, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în prezentul capitol.

(2) Alineatul (1) se aplică taxelor percepute la țigarete în temeiul prezentului capitol și care cuprind:

- (a) o acciză specifică pe unitatea de produs;
- (b) o acciză *ad valorem* calculată pe baza prețului maxim de vânzare cu amănuntul;
- (c) o TVA proporțională cu prețul de vânzare cu amănuntul.

Articolul 10

(1) Acciza globală pe țigarete (acciza specifică și acciza *ad valorem* exclusiv TVA) reprezintă cel puțin 57 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al țigaretelor eliberate pentru consum. Acciza respectivă nu poate fi mai mică de 64 EUR pentru 1 000 de țigarete, indiferent de prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.

Cu toate acestea, statelor membre care percep o acciză de cel puțin 101 EUR pentru 1 000 de țigarete pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul nu li se aplică cerința de 57 % prevăzută la primul paragraf.

(2) Începând cu 1 ianuarie 2014, acciza globală pe țigarete reprezintă cel puțin 60 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al țigaretelor eliberate pentru consum. Acciza respectivă nu poate fi mai mică de 90 EUR pentru 1 000 de țigarete, indiferent de prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.

Cu toate acestea, statelor membre care percep o acciză de cel puțin 115 EUR pentru 1 000 de țigarete pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul nu li se aplică cerința de 60 % prevăzută la primul paragraf.

Bulgaria, Estonia, Grecia, Letonia, Lituania, Ungaria, Polonia și România beneficiază de o perioadă de tranziție până la 31 decembrie 2017 pentru a îndeplini cerințele prevăzute în primul și al doilea paragraf.

(3) Statele membre cresc treptat accizele, în scopul îndeplinirii cerințelor menționate la alineatul (2) la datele stabilite la respectivul alineat.

Articolul 11

(1) Dacă într-un stat membru apare o modificare a prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al țigaretelor, acciza globală reducându-se sub nivelurile specificate la articolul 10 alineatul (1) prima teză și alineatul (2) prima teză, statul membru în cauză poate amâna ajustarea accizei respective până la data de 1 ianuarie a celui de al doilea an ulterior celui în care are loc modificarea de preț.

(2) Dacă un stat membru majorează TVA pentru țigarete, atunci acesta poate reduce acciza globală până la o valoare care, exprimată ca procent din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, să fie egală cu majorarea TVA, exprimată de asemenea ca procent din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, chiar dacă o asemenea ajustare are ca efect reducerea accizei globale sub nivelurile prevăzute la articolul 10 alineatul (1) prima teză și alineatul (2) prima teză, exprimate ca procent din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.

Cu toate acestea, statul membru majorează din nou acciza respectivă, cu scopul de a ajunge cel puțin la nivelurile respective, până la data de 1 ianuarie a celui de al doilea an ulterior celui în care a avut loc reducerea.

Articolul 12

(1) Portugalia poate aplica o taxă redusă cu maximum 50 % față de cea stabilită în articolul 10 pentru țigaretile consumate în regiunile cele mai îndepărtate din Insulele Azore și Madeira, fabricate de micii producători cu o producție anuală de maximum 500 tone pe an.

(2) Prin derogare de la articolul 10, Franța poate continua să impună, pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2015, un nivel redus al accizei pe țigaretile eliberate pentru consum în departamentele din Corsica până la o cotă anuală de 1 200 de tone. Nivelul redus este:

(a) până la 31 decembrie 2012, de cel puțin 44 % din prețul țigaretelor în categoria de preț cea mai solicitată în acele departamente;

(b) de la 1 ianuarie 2013, de cel puțin 50 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul pentru țigaretile eliberate pentru consum; acciza respectivă nu este mai mică de 88 EUR pentru 1 000 de țigarete, indiferent de prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul;

(c) de la 1 ianuarie 2015, de cel puțin 57 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul pentru țigaretile eliberate pentru consum; acciza respectivă nu este mai mică de 90 EUR pentru 1 000 de țigarete, indiferent de prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul.

CAPITOLUL 4

DISPOZIȚII APLICABILE TUTUNULUI PRELUCRAT, ALTUL DECÂT PENTRU ȚIGARETE*Articolul 13*

Următoarele grupe de tutun prelucrat produs în Uniune și importat din țări terțe trebuie supuse, în fiecare stat membru, unei accize minime în conformitate cu articolul 14:

- (a) trabucuri și țigări de foi;
- (b) tutun tăiat fin destinat rulării în țigarete;
- (c) alte tipuri de tutun pentru fumat.

Articolul 14

(1) Statele membre aplică o acciză care poate fi:

- (a) fie o acciză *ad valorem* calculată pe baza prețului maxim de vânzare cu amănuntul al fiecărui produs, determinat liber de producătorii stabiliți în Uniune și de importatorii din țări terțe în conformitate cu articolul 15;
- (b) fie o acciză specifică, exprimată ca sumă pe kilogram, sau pentru un anumit număr de bucăți, în cazul trabucurilor și țigărilor de foi;
- (c) fie o combinație a celor două, compusă dintr-un element *ad valorem* și un element specific.

În cazurile în care acciza este fie *ad valorem*, fie combinată, statele membre pot stabili o sumă minimă pentru acciză.

(2) Acciza globală (acciza specifică și/sau acciza *ad valorem* exclusiv TVA), exprimată ca procent, ca sumă pe kilogram sau pentru un anumit număr de bucăți, va fi cel puțin echivalentă cu ratele sau sumele minime prevăzute pentru:

- (a) trabucuri sau țigări de foi: 5 % din prețul de vânzare cu amănuntul, cu toate taxele incluse, sau 12 EUR pentru 1 000 de bucăți sau pe kilogram;
- (b) tutun tăiat fin destinat rulării în țigarete: 40 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al tutunului tăiat fin destinat rulării în țigarete eliberat pentru consum sau 40 EUR pe kilogram;
- (c) alte tutunuri de fumat: 20 % din prețul de vânzare cu amănuntul, cu toate taxele incluse, sau 22 EUR pe kilogram.

Începând cu 1 ianuarie 2013, acciza globală pe tutunul de fumat tăiat fin destinat rulării în țigarete reprezintă cel puțin 43 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al tutunului tăiat fin destinat rulării în țigarete eliberat pentru consum sau cel puțin 47 EUR pe kilogram.

Începând cu 1 ianuarie 2015, acciza globală pe tutunul de fumat tăiat fin destinat rulării în țigarete reprezintă cel puțin 46 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al tutunului tăiat fin destinat rulării în țigarete eliberat pentru consum sau cel puțin 54 EUR pe kilogram.

Începând cu 1 ianuarie 2018, acciza globală pe tutunul de fumat tăiat fin destinat rulării în țigarete reprezintă cel puțin 48 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al tutunului tăiat fin destinat rulării în țigarete eliberat pentru consum sau cel puțin 60 EUR pe kilogram.

Începând cu 1 ianuarie 2020, acciza globală pe tutunul de fumat tăiat fin destinat rulării în țigarete reprezintă cel puțin 50 % din prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul al tutunului tăiat fin destinat rulării în țigarete eliberat pentru consum sau cel puțin 60 EUR pe kilogram.

Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se calculează în funcție de valoarea totală a tutunului tăiat fin destinat rulării în țigarete eliberat pentru consum, pe baza prețului de vânzare cu amănuntul incluzând toate taxele, împărțit la cantitatea totală de tutun tăiat fin destinat rulării în țigarete eliberat pentru consum. Acesta este stabilit, nu mai târziu de 1 martie în fiecare an, pe baza datelor privind cantitățile totale eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent.

(3) Taxele sau cantitățile menționate în alineatele (1) și (2) se aplică tuturor produselor care aparțin grupei de tutunuri prelucrate în cauză, fără deosebire în cadrul fiecărei grupe în ceea ce privește calitatea, prezentarea, originea produselor, materialele folosite, caracteristicile firmelor implicate sau orice alt criteriu.

(4) Prin derogare de la alineatele (1) și (2), Franța poate continua să aplice, pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2010 și 31 decembrie 2015, un nivel redus al accizei privind tutunul prelucrat, altul decât țigarele eliberate pentru consum, în departamentele din Corsica. Nivelul redus este:

(a) pentru trabucuri și țigări de foi:

cel puțin 10 % din prețul de vânzare cu amănuntul, inclusiv toate taxele;

(b) pentru tutunul pentru fumat tăiat fin destinat rulării în țigarete:

(i) cel puțin 27 % din prețul de vânzare cu amănuntul, inclusiv toate taxele, până la 31 decembrie 2012;

(ii) cel puțin 30 % din prețul de vânzare cu amănuntul, inclusiv toate taxele, de la 1 ianuarie 2013;

(iii) cel puțin 35 % din prețul de vânzare cu amănuntul, inclusiv toate taxele, de la 1 ianuarie 2015;

(c) pentru alte tipuri de tutun pentru fumat:

cel puțin 22 % din prețul de vânzare cu amănuntul, inclusiv toate taxele.

CAPITOLUL 5

DETERMINAREA PREȚULUI MAXIM DE VÂNZARE CU AMĂNUNTUL PENTRU TUTUNUL PRELUCRAT, COLECTAREA ACCIZELOR, SCUTIRI ȘI RAMBURSĂRI

Articolul 15

(1) Producătorii sau, dacă este cazul, reprezentanții sau agenții lor autorizați din Uniune și importatorii de tutun din țările terțe sunt liberi să determine prețul maxim de vânzare cu amănuntul pentru fiecare dintre produsele lor și pentru fiecare stat membru în care se introduc produsele în cauză în vederea consumului.

Primul paragraf nu poate împiedica în nici un fel punerea în aplicare a sistemelor legislative naționale în ceea ce privește controlul nivelurilor de preț sau respectarea prețurilor impuse, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu legislația Uniunii.

(2) Pentru a facilita perceperea accizelor, statele membre pot fixa, pentru fiecare grupă de tutun prelucrat, o scară de prețuri de vânzare cu amănuntul, cu condiția ca fiecărei scări să îi corespundă o gamă și varietate suficientă pentru a corespunde în fapt varietății de produse originare din Uniune.

Fiecare scară este valabilă pentru toate produsele care aparțin grupei respective de tutun prelucrat, fără a face distincții privind calitatea, prezentarea, originea produselor sau a materialului utilizat, caracteristicile întreprinderii producătoare sau alte criterii.

Articolul 16

(1) Cel mai târziu în etapa finală a armonizării accizelor, se armonizează normele de colectare a accizelor. Pe parcursul etapelor premergătoare, accizele se colectează, în principiu, prin intermediul timbrelor fiscale. Dacă statele membre colectează accizele cu ajutorul timbrelor fiscale, au obligația de a pune respectivele timbre la dispoziția producătorilor și comercianților din alte state membre. Dacă statele membre colectează accizele prin alte mijloace, acestea trebuie să se asigure că nici un obstacol de ordin administrativ sau tehnic nu afectează comerțul dintre statele membre în acest domeniu.

(2) Importatorii și producătorii de tutun prelucrat din Uniune fac obiectul sistemului stabilit în alineatul (1) în ceea ce privește normele detaliate de percepere și plată a accizelor.

Articolul 17

Următoarele sunt scutite de la plata accizelor sau sunt eligibile pentru rambursarea accizelor deja plătite:

(a) tutunul prelucrat denaturat utilizat în scopuri industriale sau horticole;

(b) tutunul prelucrat care se distruge sub supraveghere administrativă;

(c) tutunul prelucrat care este destinat exclusiv testelor științifice și testelor legate de calitatea produselor;

(d) tutunul prelucrat care urmează a fi reperlucrat de către producător.

Statele membre determină condițiile și formalitățile care reglementează scutirile sau rambursările menționate anterior.

CAPITOLUL 6

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 18

(1) Comisia publică anual valoarea euro exprimată în monedele naționale care trebuie aplicată nivelurilor accizelor globale.

Ratele de schimb aplicabile sunt cele obținute în prima zi lucrătoare a lunii octombrie și publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și se aplică începând cu data de 1 ianuarie a următorului an calendaristic.

(2) Statele membre pot menține nivelurile accizelor în vigoare la data ajustării anuale prevăzute la alineatul (1), în cazul în care conversia valorilor accizelor exprimate în euro determină o creștere a accizei exprimate în moneda națională mai mică de 5 % sau mai mică de 5 EUR, reținându-se valoarea cea mai mică dintre cele două.

Articolul 19

(1) O dată la patru ani, Comisia prezintă Consiliului un raport și, după caz, o propunere privind nivelurile și structura accizelor prevăzute în prezenta directivă.

Raportul Comisiei ia în considerare funcționarea corespunzătoare a pieței interne, valoarea reală a accizelor și obiectivele generale ale tratatului.

(2) Raportul menționat la alineatul (1) se bazează, în special, pe informațiile furnizate de statele membre.

(3) În conformitate cu procedura menționată la articolul 43 din Directiva 2008/118/CE a Consiliului ⁽¹⁾, Comisia stabilește o listă a datelor statistice necesare pentru raport, excluzând datele privind persoane fizice sau juridice individuale. În afară de datele aflate deja la dispoziția statelor membre, lista conține numai date a căror colectare și reunire nu implică o sarcină administrativă disproporționată din partea statelor membre.

(4) Comisia nu publică sau divulgă în alt mod date, în cazul în care aceasta ar duce la divulgarea unui secret comercial, industrial sau profesional.

Articolul 20

Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 21

Directivele 92/79/CEE, 92/80/CEE și 95/59/CE, astfel cum au fost modificate prin directivele menționate în anexa I partea A, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu

privire la termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor prevăzute în anexa I partea B.

Trimiterile la directivele abrogate se înțeleg ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.

Articolul 22

Prezenta directivă intră în vigoare la 1 ianuarie 2011.

Articolul 23

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Luxemburg, 21 iunie 2011.

Pentru Consiliu

Președintele

FAZEKAS S.

⁽¹⁾ JO L 9, 14.1.2009, p. 12.

ANEXA I

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor ulterioare

(menționate la articolul 21)

Directiva 92/79/CEE a Consiliului
(JO L 316, 31.10.1992, p. 8)

Directiva 1999/81/CE a Consiliului
(JO L 211, 11.8.1999, p. 47)

numai articolul 1

Directiva 2002/10/CE a Consiliului
(JO L 46, 16.2.2002, p. 26)

numai articolul 1

Directiva 2003/117/CE a Consiliului
(JO L 333, 20.12.2003, p. 49)

numai articolul 1

Directiva 2010/12/UE a Consiliului
(JO L 50, 27.2.2010, p. 1)

numai articolul 1

Directiva 92/80/CEE a Consiliului
(JO L 316, 31.10.1992, p. 10)

Directiva 1999/81/CE a Consiliului
(JO L 211, 11.8.1999, p. 47)

numai articolul 2

Directiva 2002/10/CE a Consiliului
(JO L 46, 16.2.2002, p. 26)

numai articolul 2

Directiva 2003/117/CE a Consiliului
(JO L 333, 20.12.2003, p. 49)

numai articolul 2

Directiva 2010/12/UE a Consiliului
(JO L 50, 27.2.2010, p. 1)

numai articolul 2

Directiva 95/59/CE a Consiliului
(JO L 291, 6.12.1995, p. 40)

Directiva 1999/81/CE a Consiliului
(JO L 211, 11.8.1999, p. 47)

numai articolul 3

Directiva 2002/10/CE a Consiliului
(JO L 46, 16.2.2002, p. 26)

numai articolul 3

Directiva 2010/12/UE a Consiliului
(JO L 50, 27.2.2010, p. 1)

numai articolul 3

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul intern și de aplicare

(menționate la articolul 21)

Directiva	Data-limită de transpunere	Data de aplicare
92/79/CEE	31 decembrie 1992	—
92/80/CEE	31 decembrie 1992	—
95/59/CE	—	—
1999/81/CE	1 ianuarie 1999	1 ianuarie 1999
2002/10/CE	1 iulie 2002 ⁽¹⁾	—
2003/117/CE	1 ianuarie 2004	—
2010/12/UE	31 decembrie 2010	1 ianuarie 2011

⁽¹⁾ Prin derogare de la data stabilită în articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2002/10/CE:

- (a) Republica Federală Germania este autorizată să pună în aplicare dispozițiile necesare conformării cu dispozițiile articolului 3 alineatul (1) din Directiva 2002/10/CE până la 1 ianuarie 2008 cel târziu;
- (b) Regatul Spaniei și Republica Elenă sunt autorizate să pună în aplicare dispozițiile necesare conformării cu dispozițiile articolului 1 alineatul (1) din Directiva 2002/10/CE [cu privire la articolul 2 alineatul (1) a doua teză din Directiva 92/79/CEE] până la 1 ianuarie 2008 cel târziu.

ANEXA II

Tabel de corespondență

Directiva 92/79/CEE	Directiva 92/80/CEE	Directiva 95/59/CE	Prezenta directivă
—	—	Articolul 1 alineatele (1) și (2)	Articolul 1
—	—	Articolul 1 alineatul (3)	—
—	—	Articolul 2 alineatul (1) cuvintele introductive	Articolul 2 alineatul (1) cuvintele introductive
—	—	Articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (b)	Articolul 2 alineatul (1) literele (a) și (b)
—	—	Articolul 2 alineatul (1) litera (c) prima liniuță	Articolul 2 alineatul (1) litera (c) punctul (i)
—	—	Articolul 2 alineatul (1) litera (c) a doua liniuță	Articolul 2 alineatul (1) litera (c) punctul (ii)
—	—	Articolul 2 alineatul (1) cuvintele finale	—
—	—	Articolul 2 alineatul (2)	—
—	—	Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (2)
—	—	Articolul 2 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (3)
—	—	Articolul 4 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 3 alineatul (1)
—	—	Articolul 4 alineatul (1) al doilea paragraf	—
—	—	Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 3 alineatul (2)
—	—	Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (1)
—	—	Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (2)
—	—	Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 4 alineatul (3)
—	—	Articolul 5 cuvintele introductive	Articolul 5 alineatul (1) cuvintele introductive
—	—	Articolul 5 punctul 1	Articolul 5 alineatul (1) litera (a)
—	—	Articolul 5 punctul 2	Articolul 5 alineatul (1) litera (b)
—	—	Articolul 6 primul paragraf	Articolul 5 alineatul (2) primul paragraf
—	—	Articolul 6 al doilea paragraf	Articolul 5 alineatul (2) al doilea paragraf
—	—	Articolul 9 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 6
—	—	Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (1) primul paragraf
—	—	Articolul 16 alineatul (6)	Articolul 7 alineatul (1) al doilea paragraf
—	—	Articolul 8 alineatele (2), (3) și (4)	Articolul 7 alineatele (2), (3) și (4)

Directiva 92/79/CEE	Directiva 92/80/CEE	Directiva 95/59/CE	Prezenta directivă
—	—	Articolul 16 alineatele (1)-(5)	Articolul 8 alineatele (1)-(5)
—	—	Articolul 16 alineatul (7)	Articolul 8 alineatul (6)
Articolul 1	—	—	Articolul 9
Articolul 2 alineatele (1) și (2)	—	—	Articolul 10 alineatele (1) și (2)
Articolul 2 alineatul (3)	—	—	—
Articolul 2 alineatul (4)	—	—	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 2a	—	—	Articolul 11
Articolul 3 alineatul (1)	—	—	—
Articolul 3 alineatul (2)	—	—	Articolul 12 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (3)	—	—	—
Articolul 3 alineatul (4)	—	—	Articolul 12 alineatul (2)
—	Articolul 1	—	Articolul 13
—	Articolul 2	—	—
—	Articolul 3 alineatul (1) primul și al doilea paragraf	—	Articolul 14 alineatul (1)
—	Articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf cuvintele introductive	—	Articolul 14 alineatul (2) primul paragraf cuvintele introductive
—	Articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf prima, a doua și a treia liniuță	—	—
—	Articolul 3, alineatul (1) al patrulea și al cincilea paragraf	—	—
—	Articolul 3 alineatul (1) al șaselea paragraf cuvintele introductive	—	—
—	Articolul 3 alineatul (1) al șaselea paragraf literele (a), (b) și (c)	—	Articolul 14 alineatul (2) primul paragraf literele (a), (b) și (c)
—	Articolul 3 alineatul (1) al șaptelea paragraf	—	—
—	Articolul 3 alineatul (1) al optulea paragraf	—	—
—	Articolul 3 alineatul (1) al nouălea paragraf	—	Articolul 14 alineatul (2) al doilea paragraf
—	Articolul 3 alineatul (1) al zecelea paragraf	—	Articolul 14 alineatul (2) al treilea paragraf
—	Articolul 3 alineatul (1) al unsprezecelea paragraf	—	Articolul 14 alineatul (2) al patrulea paragraf
—	Articolul 3 alineatul (1) al doisprezecelea paragraf	—	Articolul 14 alineatul (2) al cincilea paragraf

Directiva 92/79/CEE	Directiva 92/80/CEE	Directiva 95/59/CE	Prezenta directivă
—	Articolul 3 alineatul (1) al treisprezecelea paragraf	—	Articolul 14 alineatul (2) al șaselea paragraf
—	Articolul 3 alineatul (1) al paisprezecelea paragraf	—	—
—	Articolul 3 alineatul (2)	—	Articolul 14 alineatul (3)
—	Articolul 3 alineatul (3)	—	—
—	Articolul 3 alineatul (4)	—	Articolul 14 alineatul (4)
—	—	Articolul 9 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 15 alineatul (1) primul paragraf
—	—	Articolul 9 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 15 alineatul (1) al doilea paragraf
—	—	Articolul 9 alineatul (2) prima teză	Articolul 15 alineatul (2) primul paragraf
—	—	Articolul 9 alineatul (2) a doua teză	Articolul 15 alineatul (2) al doilea paragraf
—	—	Articolul 10	Articolul 16
—	—	Articolul 11	Articolul 17
—	—	Articolul 12	—
—	—	Articolul 13	—
—	—	Articolul 14	—
—	—	Articolul 15	—
Articolul 2 alineatul (5)	Articolul 5 alineatul (1)	—	Articolul 18 alineatul (1)
Articolul 2 alineatul (6)	Articolul 5 alineatul (2)	—	Articolul 18 alineatul (2)
Articolul 4	Articolul 4	—	Articolul 19
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (1)	—	—
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 18	Articolul 20
—	—	Articolul 19 alineatul (1)	Articolul 21 primul paragraf
—	—	Articolul 19 alineatul (2)	Articolul 21 al doilea paragraf
—	—	Articolul 20	Articolul 22
Articolul 6	Articolul 7	Articolul 21	Articolul 23
—	—	Anexa I	—
—	—	Anexa II	—
—	—	—	Anexa I
—	—	—	Anexa II

DECIZII

DECIZIA COMISIEI

din 8 martie 2011

privind măsura C 18/10 (ex NN 20/10) pusă în aplicare de către Republica Franceză pentru producătorii de echipamente din sectorul aeronautic (garanția „Aero 2008”)

[notificată cu numărul C(2011) 1378]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/393/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 108 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu articolele menționate anterior ⁽¹⁾,

întrucât:

I. PROCEDURĂ

- (1) La 17 octombrie 2008, Comisia a inițiat procedura din oficiu în ceea ce privește asigurarea de risc valutar acordată de către COFACE producătorilor de echipamente din sectorul aeronautic (denumită în continuare măsura sau asigurarea „Aero 2008”) (CP 294/08).
- (2) La 4 noiembrie 2008, 15 mai 2009 și 30 septembrie 2009, s-au transmis solicitări de informații Republicii Franceze. La 8 decembrie 2008, 18 iunie 2009, respectiv 30 octombrie 2009, Republica Franceză a răspuns acestora. Toate răspunsurile au fost înregistrate în aceeași zi.
- (3) La 17 decembrie 2009, a avut loc o reuniune între serviciile Comisiei și autoritățile Republicii Franceze. Ca urmare a acestei reuniuni, la 22 februarie 2010, Republica Franceză a comunicat informații suplimentare.
- (4) Prin scrisoarea din 20 iulie 2010, Comisia a informat Republica Franceză că a decis inițierea procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, împotriva măsurii în cauză.

(5) Decizia Comisiei de inițiere a procedurii a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾. Comisia a invitat părțile interesate să își prezinte observațiile cu privire la măsura în cauză.

(6) Comisia nu a primit nicio observație cu privire la acest subiect de la părțile interesate.

(7) La 20 septembrie 2010, Republica Franceză a transmis Comisiei observațiile sale.

(8) Prin scrisoarea din 15 noiembrie 2010, Comisia a solicitat Republicii Franceze informații suplimentare. Republica Franceză a răspuns prin scrisoarea din 15 decembrie 2010, înregistrată în aceeași zi de către serviciile Comisiei.

(9) Republica Franceză a comunicat informațiile suplimentare solicitate prin scrisoarea din 31 ianuarie 2011, înregistrată în aceeași zi de către serviciile Comisiei.

II. DESCRIEREA MĂSURII

II.1. Temei juridic

(10) Autoritățile Republicii Franceze au invocat faptul că articolele L 432-1, L 432-2, R 442-1 și R442-8-4 din Codul asigurărilor au constituit temeiul juridic al măsurii.

II.2. Beneficiari

(11) Beneficiarii potențiali ai măsurii sunt producătorii de echipamente din sectorul aeronautic de gradul 2 sau de un grad inferior ⁽³⁾.

⁽¹⁾ JO C 268, 2.10.2010, p. 4.

⁽²⁾ A se vedea nota de subsol nr. 1.

⁽³⁾ Prin urmare, această măsură nu se aplică „Tier 1” și „super Tier 1”, parteneri care împart riscurile cu producătorii de aeronave.

- (12) Nu există limite în ceea ce privește dimensiunea beneficiarilor. Nu sunt admisibili producătorii de echipamente în raport cu care un producător de aeronave deține o cotă de participare de peste 25 %.
- (13) Întreprinderile aflate în dificultate nu au acces la măsura în cauză.
- (14) Pot beneficia de măsura în cauză producătorii de echipamente care își desfășoară activitatea în Franța, inclusiv cei care au o unitate sau sediul în Franța și care aprovizionează producătorii de aeronave stabiliți în afara Franței. În schimb, producătorii de echipamente care nu dețin o unitate în Franța și care furnizează un producător de aeronave stabilit într-o altă țară decât Franța nu fac obiectul prezentei măsuri.
- (15) Potrivit informațiilor oferite de către Franța, întreprinderile beneficiare ale acestui dispozitiv sunt, în prezent, AD Industrie, Aerofonctions, Axon Cable și Exameca. Este vorba despre producători de echipamente din sectorul aeronautic stabiliți în Franța, cărora COFACE le-a acordat, la sfârșitul anului 2008, o asigurare de risc valutar.

II.3. Context economic

- (16) Conform declarațiilor Franței, producătorii de aeronave le solicită tot mai des producătorilor de echipamente să își prezinte oferta în dolari („dolar” sau „USD”). În eventualitatea unui dolar slab, aceste contracte de furnizare pe termen mediu sau lung pun probleme producătorilor de echipamente, francezi sau nu, a căror bază de costuri se situează în special în zona euro.
- (17) Franța a explicat că anumite întreprinderi aeronautice întâmpină dificultăți în obținerea unei asigurări de risc valutar EUR/USD care să corespundă nevoilor acestora. Cu toate că produsele de acoperire a riscului valutar sunt frecvente pe piețele financiare, caracteristicile asigurărilor propuse nu sunt întotdeauna adaptate nevoilor specifice ale anumitor întreprinderi. În special, potrivit autorităților franceze, băncile propun cel mai adesea să acopere fluctuațiile între euro și dolar pentru o perioadă de cel mult doi ani.

II.4. Descrierea măsurii

- (18) Asigurarea „Aero 2008” constă într-un mecanism de acoperire împotriva riscului de fluctuație a cursului de schimb dolar-euro. Producătorii de echipamente din sectorul aeronautic care au încheiat contracte de furnizare în dolari au de câștigat în cazul în care dolarul este puternic, însă înregistrează pierderi în cazul în care acesta este slab. Această asigurare le permite să se asigure împotriva pierderilor înregistrate în cazul unui dolar slab, beneficiind în același timp de câștiguri în cazul unui dolar puternic.
- (19) Măsura în cauză este gestionată de COFACE. COFACE este una dintre principalele societăți franceze de asigurare a creditelor la export. Aceasta aparține, din

2002, grupului Natixis. Natixis este o filială a grupului BPCE, care a rezultat din fuziunea, în 2009, a Banque Populaire și Caisse d'Épargne.

- (20) Volumul total al finanțării se limitează la riscul valutar pentru bunuri cu o valoare de cel mult 500 milioane de euro. Până în prezent, sumele efectiv acoperite reprezintă doar o mică parte (aproximativ 10 milioane de euro) din valoarea maximă. Întreprinderile interesate pot solicita să beneficieze de asigurare până la 15 decembrie 2012.
- (21) Producătorii de echipamente din sectorul aeronautic interesați de „Aero 2008” trebuie să solicite o asigurare de risc valutar și să demonstreze că aceasta vizează livrările facturate în dolari. Aceștia vor primi o ofertă din partea COFACE care va cuprinde o valoare a cifrei de afaceri în dolari și un curs de schimb „asigurat” în raport cu dolarul, Comisia de asigurări („Commission des garanties”) stabilind acești doi parametri în funcție de cererea inițială depusă de către producătorul de echipamente. Sumele acoperite se limitează la o parte din totalitatea contractelor în dolari încheiate de către asigurat. Oferta vizează o perioadă de cel mult 5 ani. Producătorul de echipamente poate accepta sau refuza propunerea făcută de către COFACE. Valoarea cifrei de afaceri asigurată nu poate fi modificată după eliberarea aprobării care face oficială acoperirea asigurării de către COFACE.
- (22) În cazul unui dolar slab în raport cu cursul asigurat, întreprinderile care au contractat asigurarea vor primi din partea COFACE o compensație în valoare de 100 % din pierderea valutară înregistrată. În cazul unui dolar puternic, întreprinderile vor trebui să restituie COFACE o parte din profitul înregistrat. Asiguratul poate alege să beneficieze de 25 % sau de 50 % din creșterea constatată a dolarului cu ocazia revizuirii cursului. Suma pe care întreprinderea va trebui să o plătească COFACE este calculată ulterior utilizând acest curs revizuit. Există două variante de calculare a părții din profit:
- varianta 1: cursul revizuit este egal cu cursul asigurat inițial minus diferența între cursul asigurat inițial și cursul de schimb din ziua aplicării (astfel cum apare în cursul de schimb zilnic de referință „fixing” al BCE) proporțional cu partea din profit asigurată;
 - varianta 2: aceleași modalități ca la varianta 1, însă partea din profit (respectiv diferența între cursul asigurat inițial și cursul de schimb din ziua aplicării) nu depășește 15 cenți.
- (23) Suma pe care o vor plăti producătorii de echipamente care au beneficiat de asigurarea de risc valutar va fi mai mică, în cazul unui dolar puternic, față de suma pe care o vor primi în cazul unui dolar slab. Partea din profit plătită oferă producătorilor posibilitatea de a profita, într-o anumită măsură, de un dolar puternic. Cedarea unei părți a beneficiilor obținute în cazul unui dolar puternic permite în schimb reducerea costului primei necesare pentru acoperire în cazul unui dolar slab.

- (24) Primele pe care producătorii de echipamente trebuie să le plătească pentru a beneficia de asigurarea Aero 2008 se stabilesc și se facturează încă de la subscriere. Asigurații pot opta pentru o plată imediată sau eșalonată. Producătorii de echipamente care aleg această opțiune trebuie să plătească 25 % din valoarea primei la încheierea contractului și soldul pentru fiecare an acoperit la 31 ianuarie din anul respectiv. În acest caz, pentru a acoperi riscul de credit la plata primei, se facturează o rată echivalentă ratei EURIBOR 12 luni majorată cu 60 de puncte de bază⁽⁴⁾. Două dintre cele patru întreprinderi care au încheiat asigurarea au optat pentru plata eșalonată: AD Industrie și Exameca.
- (25) Producătorii de echipamente trebuie să furnizeze drept documente justificative facturile care fac dovada plății sumelor în USD.
- (26) Potrivit autorităților franceze, toate tranzacțiile COFACE în cadrul Aero 2008 se efectuează pe seama statului francez. Pentru aceste tranzacții, COFACE utilizează un cont bancar special al statului francez. Cu toate că statul francez este titularul acestui cont, COFACE are acces la acesta pentru efectuarea unor tranzacții financiare, precum cumpărarea de opțiuni. Primele plătite de către beneficiari sunt transferate direct în acest cont. Aceasta înseamnă că, dat fiind că măsura este gestionată de aceasta pe seama statului, COFACE nu se expune niciunui risc. În acest caz, statul francez suportă riscul financiar al măsurii.
- (27) Primele cerute de Coface se calculează de la caz la caz. Potrivit Franței, acestea reflectă prețurile pieței pentru instrumentele subiacente de acoperire a riscurilor valutare. Instrumentele financiare achiziționate de către COFACE în numele și pe seama statului francez acoperă integral propriul risc valutar pentru întreaga durată a asigurării în momentul în care Coface oferă această asigurare producătorului de echipamente.
- (28) În cazul unui dolar puternic, producătorul de echipamente trebuie să ramburseze COFACE suma aferentă diferenței între cursul asigurat și cursul de schimb de referință din ziua scadenței. În cazul în care asiguratul nu efectuează plata, COFACE va trebui, pe seama statului, să-și respecte angajamentul contractual de a acoperi asigurarea. Partea terță care a achiziționat promisiunea de plată în cazul unui dolar puternic va primi o plată din contul bancar al statului francez, care riscă să nu fie rambursat sau să nu fie rambursat în totalitate de către producătorul de echipamente care nu a efectuat plata.
- (29) În cazul în care producătorii de echipamente eșalonează o parte a plății primei, statul francez riscă totodată să sufere pierderi în cazul în care nu se efectuează plata restului sumei datorate din prime în cursul anului acoperit.
- (30) Măsura a fost lansată în toamna anului 2008. Unsprezece întreprinderi au solicitat COFACE o ofertă oficială, care a fost acceptată de patru dintre acestea; două dintre acestea au redus ulterior suma solicitată inițial. Toate aceste oferte au fost acceptate în noiembrie și decembrie 2008. Potrivit informațiilor furnizate de către autoritățile franceze, nicio ofertă nu a fost acceptată în 2009 sau 2010.
- (31) Dintre cele patru asigurări, două se aplică până la sfârșitul anului 2013 (respectiv 5 ani), a treia s-a aplicat până în 2010 (respectiv 2 ani), iar a patra a expirat deja în 2009 (adică după 1 an). Asigurările valabile până în 2013 vizează tranșe anuale de livrare. Totalul livrărilor care ar putea fi vizate este de aproape 19 milioane de USD. Având în vedere că unii producători de echipamente au ales să acopere doar o parte a livrărilor, asigurările se referă la o sumă de aproximativ 12 milioane de USD. Trei din patru producători de echipamente au primit o acoperire pentru livrări care se situau, fiecare în parte, sub 2,8 milioane de USD. Axon Cable păstrează o „participare” de 25 % la „beneficii” în cazul unui dolar puternic, în vreme ce alți producători de echipamente păstrează 50 % din „beneficii”.
- (32) Franța a comunicat tabelul următor cu ocazia reuniunii care a avut loc în decembrie 2009; acesta face o recapitulare a producătorilor de echipamente implicați și a asigurărilor acordate în fiecare an, precum și a cursului de schimb anual asigurat. AD Industrie și Axon Cable nu au acceptat suma totală oferită de către Coface.

	AD Industrie	Aerofonctions	Axon Cable	Exameca
2009	—	0,264 milioane USD/ [...] (*)	0,256 milioane USD/[...]	—
2010	2 milioane USD/[...]	—	0,384 milioane USD/ [...]	2,712 milioane USD/ [...]
2011	2 milioane USD/[...]	—	0,205 milioane USD/ [...]	—
2012	2 milioane USD/[...]	—	0,511 milioane USD/ [...]	—
2013	2 milioane USD/[...]	—	0,511 milioane USD/ [...]	—
TOTAL	8 milioane USD	0,264 milioane USD	1,866 milioane USD	2,712 milioane USD

⁽⁴⁾ Această informație a fost furnizată de către Franța în observațiile sale din 20 septembrie 2010.

	AD Industrie	Aerofonctions	Axon Cable	Exameca
Suma maximă oferită de către COFACE	12,7 milioane USD	0,264 milioane USD	3,74 milioane USD	2,712 milioane USD
Prime	2,54 %	2,48 %	1,35 %	2,55 %
Participare	50 %	50 %	25 %	50 %

(*) Secret de serviciu.

II.5. Rezumat al îndoielilor care au condus la deschiderea procedurii oficiale de investigare

- (33) Decizia de a deschide procedura prevăzută la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene era motivată de existența mai multor îndoieli cu privire la lipsa ajutorului de stat și la eventuala compatibilitate a ajutorului investigat cu normele privind ajutoarele de stat.
- (34) În primul rând, Comisia avea îndoieli cu privire la conformitatea primelor plătite de către întreprinderile beneficiare cu prețurile pieței. Mai precis, Comisia considera că autoritățile franceze nu au demonstrat că primele plătite acopereau elementele următoare: costurile administrative aferente COFACE pentru gestionarea asigurării, riscul de nerambursare din partea producătorului de echipamente, riscul de credit cu ocazia unei plăți eșalonate a primelor și o marjă de profit. Prin urmare, nu se putea exclude existența unui avantaj economic selectiv pentru producătorii de echipamente care au încheiat asigurarea. Având în vedere că măsura „Aero 2008” se putea atribui Franței, nu se putea exclude faptul că aceasta putea constitui un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (35) În al doilea rând, Comisia se îndoia de existența unei disfuncționalități a pieței instrumentelor de acoperire împotriva fluctuațiilor pe termen scurt sau mai lung al cursului de schimb EUR/USD în ceea ce privește IMM-urile și întreprinderile mari.
- (36) În al treilea rând, Comisia se îndoia de existența unui efect de stimulare, deoarece producătorii de echipamente puteau să beneficieze de asigurarea de risc valutar chiar și în cazul în care aceștia au formulat cererile ulterior semnării contractului.
- (37) În al patrulea rând, Comisia și-a exprimat îndoiele cu privire la proporționalitatea măsurii, dat fiind că aceasta din urmă nu se aplica doar întreprinderilor care au întâmpinat dificultăți în obținerea de asigurări de risc valutar de la băncile lor.
- (38) În al cincilea rând, Comisia avea îndoieli în ceea ce privește posibilitatea ca eventualul efect pozitiv al ajutorului să compenseze efectele sale negative, astfel încât condițiile comerciale să nu fie afectate într-o măsură contrară interesului comun.

III. OBSERVAȚIILE PĂRȚILOR INTERESATE

- (39) Comisia nu a primit nicio observație din partea părților interesate.

IV. COMENTARIILE REPUBLICII FRANCEZE

- (40) Franța consideră că primele facturate în cadrul Aero 2008 reflectă valoarea de piață a asigurării împotriva riscului valutar acordate și că măsura în cauză nu constituie, prin urmare, un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.
- (41) Autoritățile franceze au transmis Comisiei o descriere detaliată a metodologiei pe baza căreia se stabilesc valorile primelor facturate în cadrul Aero 2008.
- (42) Franța a prezentat informații care permit stabilirea valorii exacte de piață a produselor financiare necesare pentru constituirea asigurării. Această asigurare este alcătuită din instrumente financiare a căror reunire redă structura sa de plăți: cumpărare la termen de EUR/USD, cumpărare și vânzare de opțiuni în EUR/USD.
- (43) Valoarea de piață a acestor instrumente financiare se calculează plecând de la datele extrase din software-ul Bloomberg, unul dintre liderii mondiali în domeniul informațiilor financiare. Franța a furnizat extrase din software-ul Bloomberg pentru toate instrumentele financiare din care erau constituite asigurările acordate celor 4 producători de echipamente care au încheiat asigurarea „Aero 2008”.
- (44) Valorile de piață definite astfel includ o marjă de profit pentru instituțiile financiare de la care COFACE a achiziționat aceste instrumente. Potrivit informațiilor furnizate de către Franța, produsele de acoperire a riscului valutar propuse de către bănci nu includ, în general, plata unei prime, sectorul bancar obținând profit din cursurile asigurate și prețurile opțiunilor. Marjele în cauză sunt incluse din start în prețurile produselor financiare din care este constituită asigurarea propusă producătorilor de echipamente și sunt acoperite, prin urmare, de primele facturate de către COFACE. Mai mult, la stabilirea cursului de către COFACE, cursul la termen asigurat este ales întotdeauna la un nivel superior în raport cu valorile maxime ale cursurilor la termen de pe piață din anul în cauză.

- (45) Pentru a acoperi cheltuielile administrative suplimentare privind gestionarea măsurii de către COFACE, s-a inclus o marjă de 40 de puncte de bază în valoarea primei. Această marjă reprezintă între 17 % și 32 % ⁽⁵⁾ din valoarea totală a primelor facturate la cele patru întreprinderi care au încheiat asigurarea „Aero 2008”.
- (46) De asemenea, autoritățile franceze au oferit explicații detaliate cu privire la luarea în considerare a riscului de neplată din partea producătorului de echipamente la calculul primelor facturate. Astfel cum se precizează la considerentul (28), în cazul în care dolarul este puternic, neefectuarea plății de către producătorul de echipamente poate conduce la pierderi financiare pentru statul francez.
- (47) Riscul ca producătorul de echipamente să nu efectueze plata se stabilește de către COFACE pe baza sistemului de evaluare a întreprinderilor franceze *Score@rating*, lansat de către COFACE în 2002 și bazat pe experiența sa de 20 de ani în domeniul evaluării întreprinderilor. COFACE, datorită *Score@rating*, a obținut statutul de External Credit Assessment Institution (ECAI) din partea Commission bancaire pentru activitatea sa de evaluator în Franța. Această autorizație a fost acordată în conformitate cu reglementările Basel II. Tabelul următor prezintă corespondența între diferite sisteme de evaluare ⁽⁶⁾ recunoscute:

ECAI		COFACE	Banque de France	Fitch	Moody's	S & P	Risk Weight
Punere în corespondență conform Basel	1	10 – 9	3++ - 3+	AAA - AA-	Aaa - Aa3	AAA - AA-	20 %
	2	8	3	A+ - A-	A1 - A3	A+ - A-	50 %
—	3	7 – 6	4+	BBB+ - BBB-	Baa1 - Baa3	BBB+ - BBB-	100 %
Evaluarea riscului Termen lung	4	5 – 4	4-5+	BB+ - BB-	Ba1 - Ba3	BB+ - BB-	100 %
	5	3	5-6	B+ - B-	B1 - B3	B+ - B-	150 %
	6	2 – 1	8-9	CCC + și mai puțin	Caa1 și mai puțin	CCC + și mai puțin	150 %

- (48) *Score@rating* este o evaluare a riscului bazată pe stabilirea diferitelor niveluri de probabilitate de neefectuare a plății. Riscul analizat este neîndeplinirea obligațiilor din punct de vedere juridic de către întreprindere, sau neefectuarea plății de o gravitate echivalentă. Pentru fiecare notă, măsurată pe o scară de la 1 la 10, există o rată medie de neplată la distanță de un an. Tabelul de mai sus indică rata de neplată la distanță de un an care corespunde diferitelor note acordate în sistemul *Score@rating* ⁽⁷⁾:

	Risc foarte ridicat			Risc mediu		Risc scăzut				
<i>Score@rating</i>	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Rata de neplată la distanță de un an	25 %	10 %	4 %	2 %	1,3 %	0,7 %	0,4 %	0,15 %	0,05 %	0 %

- (49) Pentru a face față riscului ca asiguratul să nu efectueze plata în cazul unui dolar puternic, COFACE trebuie să dispună de acoperire prin intermediul instrumentelor financiare ⁽⁸⁾ în funcție de probabilitatea de neplată. Cu ajutorul software-ului Bloomberg se poate calcula prețul instrumentelor necesare acoperirii riscului de credit la data evaluării unei asigurări. Prin urmare, prima este ajustată în funcție de riscul de neplată stabilit pe baza sistemului *Score@rating* și de costul instrumentelor necesare acoperirii acestui risc.

⁽⁵⁾ Fluctuația se explică prin faptul că marja pentru costurile administrative este fixă, în vreme ce celelalte elemente care constituie costul primei variază în funcție de riscul specific întreprinderii și de costul instrumentelor de acoperire necesare.

⁽⁶⁾ Sursă: site internet al COFACE: http://www.coface.fr/CofacePortal/ShowBinary/BEA%20Repository/FR_fr_FR/pages/home/wwwd/i/_docs/Score@rating.pdf.

⁽⁷⁾ Ibid.

⁽⁸⁾ Este vorba de o cumpărare de put EUR/USD cu prețul de exercițiu egal cu cursul la termen asigurat pentru (1 – parte din profit) × suma în dolari asigurată și o cumpărare de put EUR/USD cu prețul de exercițiu egal cu cursul la termen asigurat minus 15 cenți pentru partea din profit × suma în dolari asigurată în cazul plafonării părții din profit.

- (50) Aspectele descrise la considerentele 40-49 formează baza de stabilire a primelor practicate în cadrul asigurării „Aero 2008”. Autoritățile franceze au furnizat detalii privind elementele componente ale primelor facturate celor patru producători de echipamente care au încheiat asigurarea. Aceste aspecte sunt ilustrate în tabelul următor:

	Axon Cable	Exameca	Ad Industrie	Aerofunction
Data evaluării	5.12.2008	11.12.2008	14.11.2008	21.10.2008
Nota acordată de COFACE la evaluare	[...]	[...]	[...]	[...]
Anul începerii	2009	2010	2010	2009
Anul încheierii	2013	2010	2013	2009
Parte din profit	25 %	50 %	50 %	50 %
Parte din profit care se limitează la 15 cenți	Da	Da	da	nu
Termen de plată	3 luni	2 luni	3 luni	3 luni
Valoarea totală în USD	1 865 000	2 712 000	8 000 000	264 000
Prețul de piață al asigurării	[...]	[...]	[...]	[...]
Risc de credit	[...]	[...]	[...]	[...]
Marjă pentru cheltuieli administrative	0,40 %	0,40 %	0,40 %	0,40 %
TOTAL	1,26 %	2,43 %	2,43 %	2,29 %
Primă COFACE	1,35 %	2,55 %	2,54 %	2,48 %
Diferență legată de riscul de execuție ⁽¹⁾	0,09 %	0,12 %	0,11 %	0,19 %

(¹) Este vorba de o primă care acoperă volatilitatea pieței între momentul încheierii contractului și condițiile existente pe piață în ziua evaluării și se situează între 9 și 19 puncte de bază în funcție de condițiile pieței din ziua evaluării.

- (51) Potrivit autorităților franceze, structura primei definită astfel face asigurarea mai puțin atrăgătoare în raport cu produsele propuse în sectorul bancar. Prin urmare, condițiile oferite în cadrul asigurării „Aero 2008” nu sunt mai favorabile decât condițiile de piață, iar primele includ valoarea de piață a produselor financiare necesare constituirii asigurării, inclusiv o marjă de profit, costurile administrative ale COFACE și valoarea riscului de neplată din partea producătorilor de echipamente. Prin urmare, Franța susține că măsura nu implică avantaje economice selective și nu constituie, în consecință, un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

condițiile propuse de către COFACE nu erau interesante (în special, neatractivitatea cursurilor asigurate). O întreprindere a precizat că, în ceea ce o privește, condițiile de plată nu erau compatibile cu asigurarea propusă, o altă întreprindere a menționat că a reușit în cele din urmă să încheie contractul în euro, iar o a treia întreprindere a susținut că, la expirarea valabilității promisiunii de asigurare, negocierile cu cumpărătorul nu au avut un rezultat pozitiv.

V. EVALUAREA MĂSURII

- (52) De asemenea, Franța a precizat faptul că dintre cele unsprezece întreprinderi care au primit o propunere din partea COFACE, șapte au decis să respingă oferta. Potrivit informațiilor oferite de către autoritățile franceze, două dintre întreprinderile în cauză au declarat că au existat condiții bancare mai favorabile (în special, faptul că nu se plăteau prime), iar, în opinia altor două întreprinderi,

- (53) O măsură constituie un ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul în care îndeplinește patru condiții: este acordată de stat sau prin intermediul resurselor de stat, conferă un avantaj selectiv anumitor întreprinderi sau anumitor activități economice, denaturează sau amenință să denatureze concurența și poate afecta schimburile comerciale dintre statele membre.

- (54) Astfel cum s-a precizat la considerentul (34), decizia de a deschide o procedură oficială de investigare se baza, în primul rând, pe existența unor îndoieli în ceea ce privește conformitatea cu prețurile pieței a primelor plătite de către întreprinderile beneficiare. Mai precis, Comisia considera că autoritățile franceze nu au demonstrat că primele plătite acopereau elementele următoare: costurile administrative aferente COFACE pentru gestionarea asigurării, riscul de nerambursare din partea producătorului de echipamente, riscul de credit cu ocazia unei plăți eșalonate a primelor și o marjă de profit. Prin urmare, nu se putea exclude existența unui avantaj economic selectiv pentru producătorii de echipamente care au încheiat asigurarea.
- (55) Serviciile Comisiei au efectuat o analiză a informațiilor furnizate de către autoritățile franceze ca urmare a deschiderii procedurii prevăzute la articolul 108 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru a stabili conformitatea măsurii cu principiul investitorului privat în economia de piață, și anume conformitatea condițiilor oferite de către COFACE cu condițiile de piață oferite de către operatorii privați.
- (56) Mai întâi, Comisia ia act de faptul că autoritățile franceze s-au angajat pentru stabilirea de către COFACE a ratei primei aplicabile pe baza aceleiași metodologii pentru toate întreprinderile care au solicitat asigurarea, astfel cum a fost descrisă în special în secțiunea IV ⁽⁹⁾.
- (57) Comisia constată că produse comparabile celor oferite de către COFACE sunt disponibile și pe piață.
- (58) Comisia a verificat ulterior dacă prețul de piață al asigurării facturat de către COFACE este conform cu prețurile de piață aplicate de către operatorii privați.
- (59) Comisia consideră că prețurile instrumentelor financiare necesare constituirii asigurării sunt efectiv prețuri de piață, astfel cum demonstrează și datele extrase din software-ul Bloomberg furnizate de către Franța și că sunt reflectate întocmai de primele facturate de către COFACE.
- (60) Mai mult, prețurile de piață ale acestor produse financiare includ o marjă de profit pentru instituțiile financiare de la care COFACE a cumpărat instrumentele în cauză.
- (61) De asemenea, autoritățile franceze au arătat că se facturează o marjă suplimentară de 40 de puncte de bază pentru acoperirea costurilor administrative ale COFACE. Astfel cum se precizează la considerentul (45), această marjă reprezintă o parte substanțială din valoarea primelor facturate. Prin urmare, Comisia estimează că primele facturate includ într-adevăr o marjă de profit, precum și o marjă care permite acoperirea costurilor administrative ale COFACE, ceea ce permite eliminarea îndoielilor exprimate în momentul deschiderii procedurii oficiale de investigare. Comisia observă că o asemenea marjă suplimentară nu este inclusă de către băncile private, care se limitează la luarea în calcul a marjei incluse în prețul din baza de date Bloomberg. Prin urmare, această marjă poate fi considerată conformă cu prețul pieței. Comisia consideră că Franța a reușit totodată să demonstreze că riscul de neplată din partea producătorului de echipamente ⁽¹⁰⁾ s-a reflectat în mod corect în stabilirea valorii primelor facturate. În fapt, pentru a face față situației în care asiguratul nu efectuează plata, COFACE trebuie să-și asigure acoperire în funcție de probabilitatea neplății prin următoarele mijloace:
- cumpărarea unei opțiuni de vânzare EUR/USD cu prețul de exercițiu egal cu cursul la termen asigurat pentru (1-% parte din profit) x suma în dolari asigurată;
 - cumpărarea unei opțiuni de vânzare EUR/USD cu prețul de exercițiu egal cu cursul la termen asigurat minus 15 cenți pentru partea din profit x suma în dolari asigurată, în cazul plafonării cotei din profit.
- (62) Valoarea riscului de credit pentru un anumit an de acoperire este în acest caz egală cu produsul dintre prețul opțiunilor și probabilitatea de neplată din anul în cauză. Această probabilitate de neplată este definită de un sistem de evaluare recunoscut internațional, astfel cum se precizează la considerentele (47) și (48), și utilizat de către COFACE și clienții acesteia în cadrul operațiunilor lor comerciale. Comisia consideră că faptul că COFACE utilizează propriile ratinguri, mai degrabă decât ratinguri externe, se justifică prin realizarea unor câștiguri în termeni de eficacitate.
- (63) Pe baza informațiilor suplimentare furnizate de către autoritățile franceze și a angajamentului autorităților franceze menționat la considerentul (56) din prezenta decizie, Comisia concluzionează că prețul solicitat de COFACE pentru asigurarea „Aero 2008” este conform cu condițiile de piață oferite de operatorii privați.
- (64) Funcționarea asigurării „Aero 2008” poate fi, prin urmare, considerată conformă cu principiul investitorului într-o economie de piață. Prin urmare, producătorii de echipamente care au încheiat această asigurare nu au beneficiat de nici un avantaj economic.
- (65) Prin urmare, nu este necesar să se analizeze celelalte îndoieli care au motivat deschiderea procedurii oficiale de investigare. Prezența unui avantaj economic selectiv fiind o condiție necesară demonstrării existenței unui ajutor de stat, se poate concluziona că asigurarea „Aero 2008” nu constituie o măsură de ajutor de stat.

⁽⁹⁾ Scrisoarea autorităților franceze din 20 septembrie 2010.

⁽¹⁰⁾ În cazul despăgubirii COFACE (în cazul unui dolar slab), neefectuarea plății de către o întreprindere conduce la lipsa compensării de către COFACE, în vreme ce atunci când asigurarea conduce la o rambursare din partea întreprinderii, neefectuarea plății de către aceasta din urmă conduce la o pierdere echivalentă pentru stat.

- (66) În ceea ce privește condițiile aplicate de către COFACE în cazul plății eşalonate a primelor, Comisia consideră, cu toate acestea, că rata dobânzii aplicată, adică rata EURIBOR 12 luni majorată cu 60 de puncte de bază, nu poate fi considerată drept o rată conformă practicilor de piață. În special, prima de 60 de puncte de bază este o primă fixă care nu este ajustată în funcție de riscul de neplată din partea producătorului de echipamente și nici în funcție de nivelul de siguranță. În absența unei justificări speciale din partea Franței, Comisia aplică metoda de calcul al ratelor de referință și de scont prevăzută în Comunicarea Comisiei privind revizuirea metodei de stabilire a ratelor de referință și de scont (denumită în continuare „comunicarea privind rata de referință”) ⁽¹¹⁾ pentru stabilirea ratei de referință. Prin scrisoarea din data de 31 ianuarie 2011, autoritățile franceze s-au angajat ca diferența între primele care rezultă din aplicarea ratei dobânzii a COFACE și cele stabilite pe baza ratelor de referință care figurează în comunicarea privind ratele de referință să rămână mereu sub pragul *de minimis* și să respecte toate dispozițiile din Regulamentul (CE) nr. 1998/2006 al Comisiei privind aplicarea articolelor 87 și 88 din tratat ajutoarelor de minimis ⁽¹²⁾.
- (67) Prin urmare, Comisia poate concluziona, în temeiul acestui angajament, că dobânzile facturate în cazul unei plăți eşalonate nu îndeplinesc toate criteriile de la articolul 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și nu constituie, în consecință, măsuri de ajutoare de stat.

VI. CONCLUZII

- (68) Având în vedere cele arătate anterior, Comisia constată că asigurarea „Aero 2008” nu constituie ajutor de stat în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Măsura pusă în aplicare de către Republica Franceză pentru producătorii de echipamente din sectorul aeronautic (asigurarea „Aero 2008”) nu constituie un ajutor în sensul articolului 107 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 8 martie 2011.

Pentru Comisie
Joaquín ALMUNIA
Vicepreședinte

⁽¹¹⁾ JO C 14, 19.1.2008, p. 6.

⁽¹²⁾ JO L 379, 28.12.2006, p. 5.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 1 iulie 2011

de modificare a Deciziei 2009/821/CE în ceea ce privește lista punctelor de control la frontieră și unitățile veterinare în cadrul sistemului Traces

*[notificată cu numărul C(2011) 4594]***(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2011/394/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 90/425/CEE a Consiliului din 26 iunie 1990 privind controalele veterinare și zootehnice aplicabile în schimburile intracomunitare cu anumite animale vii și produse în vederea realizării pieței interne ⁽¹⁾, în special articolul 20 alineatele (1) și (3),

având în vedere Directiva 91/496/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 de stabilire a principiilor privind organizarea controalelor sanitar-veterinare ale animalelor provenite din țări terțe introduse în Comunitate și de modificare a Directivelor 89/662/CEE, 90/425/CEE și 90/675/CEE ⁽²⁾, în special articolul 6 alineatul (4) paragraful al doilea teza a doua,

având în vedere Directiva 97/78/CE din 18 decembrie 1997 de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele care provin din țări terțe și sunt introduse în Comunitate ⁽³⁾, în special articolul 6 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Decizia 2009/821/CE a Comisiei din 28 septembrie 2009 de stabilire a unei liste de puncte de control la frontieră, de fixare a anumitor reguli privind controalele efectuate de către experții veterinari ai Comisiei și de determinare a unităților veterinare în cadrul sistemului TRACES ⁽⁴⁾ conține o listă cu punctele de control la frontieră autorizate în conformitate cu Directivele 91/496/CEE și 97/78/CE. Lista respectivă figurează în anexa I la decizia respectivă.
- (2) Germania a comunicat că punctul de inspecție la frontieră din portul Rostock a fost închis la 31 martie 2011. Prin urmare, rubrica privind postul de inspecție la frontieră în cauză ar trebui înlăturată din lista care figurează în anexa I la Decizia 2009/821/CE.
- (3) Ca urmare a informațiilor oferite de Spania, ar trebui să fie anulată suspendarea în vigoare a aprobării punctului de inspecție la frontieră din aeroportul din Almería. Prin urmare, rubrica privind punctul de control la frontieră în cauză ar trebui modificată în consecință. În plus, Spania a comunicat că, în ceea ce privește punctul de control la

frontieră din portul Vigo, centrul de inspecție „Pantalán 3” ar trebui eliminat și numele centrului de inspecție „Vieirasa” ar trebui înlocuit cu „Puerto Vieira” în rubricile pentru punctul de control la frontieră respectiv care figurează la anexa I la decizia 2009/821/CE.

- (4) Ca urmare a informațiilor oferite de Franța, anumite categorii de produse de origine animală care pot fi verificate în prezent la punctele de control la frontieră din portul din Brest ar trebui adăugate în rubricile pentru respectivul punct de control la frontieră care figurează la anexa I la Decizia 2009/821/CE.
- (5) Ca urmare a informațiilor oferite de Italia, ar trebui eliminate anumite posturi de inspecție la frontieră din portul și aeroportul din Reggio Calabria, din portul din Olbia și din aeroporturile din Rimini. În plus, Italia a comunicat că la punctul de inspecție la frontieră din aeroportul Bologna-Borgo Panigale este acceptat doar un număr limitat de specii de animale vii. Lista punctelor de control la frontieră pentru Italia ar trebui modificată corespunzător.
- (6) Ca urmare a informațiilor oferite de Ungaria, numele punctului de inspecție la frontieră din aeroportul din Budapesta ar trebui să fie înlocuit cu „Budapest-Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér”.
- (7) Țările de Jos au comunicat că la centrul de inspecție „MHS Live” de la punctul de inspecție la frontieră din aeroportul din Maastricht sunt acceptate doar animalele de la grădinile zoologice. Prin urmare, rubrica referitoare la respectivul punct de control la frontieră ar trebui modificată în consecință.
- (8) Ca urmare a informațiilor oferite de Austria, punctul de inspecție la frontieră din aeroportul din Linz ar trebui să fie aprobat pentru toate ungușele.
- (9) Ca urmare a informațiilor oferite de Portugalia, rubricile privind punctele de control la frontieră din porturile Peniche și Setúbal ar trebui înlăturate din lista rubricilor pentru respectivul stat membru care figurează în anexa I la Decizia 2009/821/CE.

⁽¹⁾ JO L 224, 18.8.1990, p. 29.⁽²⁾ JO L 268, 24.9.1991, p. 56.⁽³⁾ JO L 24, 30.1.1998, p. 9.⁽⁴⁾ JO L 296, 12.11.2009, p. 1.

- (10) Anexa II la Decizia 2009/821/CE include lista conținând unitățile centrale, regionale și locale ale sistemului veterinar computerizat integrat (Traces).
- (11) Ca urmare a informațiilor oferite de Germania, Irlanda, Franța și Austria, ar trebui operate anumite modificări în lista conținând unitățile centrale, regionale și locale din Traces pentru statele membre care figurează la anexa II la Decizia 2009/821/CE.
- (12) Prin urmare, Decizia 2009/821/CE ar trebui modificată în consecință.
- (13) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Anexele I și II la Decizia 2009/821/CE se modifică în conformitate cu anexa la prezenta decizie.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 1 iulie 2011.

Pentru Comisie

John DALLI

Membru al Comisiei

ANEXĂ

Anexele I și II la Decizia 2009/821/CE se modifică după cum urmează:

1. Anexa I se modifică după cum urmează:

(a) în partea referitoare la Germania, rubrica pentru portul Rostock se elimină;

(b) partea privind Spania se modifică după cum urmează:

(i) rubrica pentru aeroportul din Almería se înlocuiește cu următorul text:

„Almería	ES LEI 4	A		HC(2), NHC(2)	O”
----------	----------	---	--	---------------	----

(ii) rubrica pentru aeroportul din Vigo se înlocuiește cu următorul text:

„Vigo	ES VGO 1	P	T.C. Guixar	HC, NHC-T(FR), NHC-NT	
			Frioya	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frigalsa	HC-T(FR)(2)(3)	
			Pescanova	HC-T(FR)(2)(3)	
			Puerto Vieira	HC-T(FR)(3)	
			Fandicosta	HC-T(FR)(2)(3)	
			Frig. Morrazo	HC-T(FR)(3)”	

(c) în partea privind Franța, rubrica pentru portul din Brest se înlocuiește cu următorul text:

„Brest	FR BES 1	P		HC(1)(2), NHC”	
--------	----------	---	--	----------------	--

(d) partea privind Italia se modifică după cum urmează:

(i) următoarele rubrici se elimină:

„Olbia	IT OLB 1	P		HC-T(FR)(3)”	
„Palermo(*)	IT PMO 4	A		HC-T(*)”	
„Reggio Calabria(*)	IT REG 1	P		HC(*), NHC(*)”	
„Reggio Calabria(*)	IT REG 4	A		HC(*), NHC(*)”	
„Rimini	IT RMI 4	A		HC(2)(*), NHC(2)(*)”	

(ii) rubrica pentru aeroportul din Bologna-Borgo Panigale se înlocuiește cu următorul text:

„Bologna-Borgo Panigale	IT BLQ 4	A		HC(2), NHC(2)	O(14)”
----------------------------	----------	---	--	---------------	--------

(e) în partea privind Ungaria, rubrica pentru aeroportul din Budapesta se înlocuiește cu următorul text:

„Budapest-Liszt Ferenc Nemzetközi Repülőtér	HU BUD 4	A		HC(2), NHC-T(CH)(2), NHC-NT(2)	O”
---	----------	---	--	--------------------------------------	----

(f) în partea privind Țările de Jos, rubrica pentru aeroportul din Maastricht se înlocuiește cu următorul text:

„Maastricht	NL MST 4	A	MHS Products	HC(2), NHC(2)	
			MHS Live		U, E, O(14)”

(g) în partea privind Austria, rubrica pentru aeroportul din Linz se înlocuiește cu următorul text:

„Linz	AT LNZ 4	A		HC(2), NHC(2)	U, E, O”
-------	----------	---	--	---------------	----------

(h) în partea privind Portugalia, rubricile pentru porturile din Peniche și Setubal se elimină.

2. Anexa II se modifică după cum urmează:

(a) partea privind Germania se modifică după cum urmează:

(i) rubrica pentru unitatea locală „DE47103 WOLFENBÜTTEL, LANDKREIS U. STADT SALZGITTER” se înlocuiește cu următorul text:

„DE47103 WOLFENBÜTTEL, LANDKREIS”

(ii) rubrica pentru unitatea locală „DE16203 GOSLAR, LANDKREIS” se înlocuiește cu următorul text:

„DE16203 GOSLAR, LANDKREIS U. SALZGITTER, STADT”

(b) partea privind Irlanda se modifică după cum urmează:

(i) următoarele rubrici pentru unități locale se elimină:

„IE01100 LAOIS;

IE01800 MONAGHAN;

IE02400 WESTMEATH”

(ii) rubrica pentru unitatea locală „IE00900 KILDARE” se înlocuiește cu următorul text:

„IE00900 KILDARE/DUBLIN/LAOIS/WEST WICKLOW”

(iii) rubrica pentru unitatea locală „IE00200 CAVAN” se înlocuiește cu următorul text:

„IE00200 CAVAN/MONAGHAN”

(iv) rubrica pentru unitatea locală „IE01900 OFFALY” se înlocuiește cu următorul text:

„IE01900 OFFALY/WESTMEATH”

(c) în partea referitoare la Franța, se elimină rubrica privind următoarea unitate locală:

„FR16400 PYRÉNÉES-ATLANTIQUES (BAYONNE)”

(d) partea privind Austria se modifică după cum urmează:

(i) se adaugă rubrici privind următoarele unități locale la rubricile pentru unitatea regională „AT00100 BURGENLAND”:

„AT00109 MAG. D. FREISTADT EISENSTADT;

AT00110 STADTGEMEINDE RUST”

(ii) rubrica pentru unitatea locală „AT00413 VOEÖCKLABRUCK” se înlocuiește cu următorul text:

„AT00413 VOECKLABRUCK”.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 1 iulie 2011

de abrogare a Deciziei 2006/241/CE privind anumite măsuri de protecție cu privire la unele produse de origine animală, cu excepția produselor pescărești, originare din Madagascar

*[notificată cu numărul C(2011) 4642]***(Text cu relevanță pentru SEE)**

(2011/395/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Directiva 97/78/CE a Consiliului din 18 decembrie 1997 de stabilire a principiilor de bază ale organizării controalelor veterinare pentru produsele care provin din țări terțe și sunt introduse în Comunitate⁽¹⁾, în special articolul 22 alineatul (6),

întrucât:

(1) Decizia 2006/241/CE a Comisiei din 24 martie 2006 privind anumite măsuri de protecție cu privire la unele produse de origine animală, cu excepția produselor pescărești, originare din Madagascar⁽²⁾ prevede interzicerea de către statele membre a importurilor în Uniune de produse de origine animală, cu excepția produselor pescărești, a melcilor și a guano, originare din Madagascar.

(2) Importurile de produse de origine animală sunt reglementate de o serie de acte juridice ale Uniunii, precum Directiva 2002/99/CE a Consiliului din 16 decembrie 2002 de stabilire a normelor de sănătate animală care reglementează producția, transformarea, distribuția și introducerea produselor de origine animală destinate consumului uman⁽³⁾ și Regulamentul (CE) nr. 1069/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 de stabilire a unor norme sanitare privind subprodusele de origine animală și produsele derivate care nu sunt destinate consumului uman și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1774/2002 (Regulament privind subprodusele de origine animală)⁽⁴⁾.

(3) Legislația actuală a Uniunii privind importurile de produse de origine animală garantează faptul că doar produsele de origine animală care respectă legislația respectivă pot fi importate în Uniune din Madagascar.

(4) Prin urmare, Decizia 2006/241/CE nu mai este necesară și ar trebui abrogată.

(5) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Decizia 2006/241/CE se abrogă.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 1 iulie 2011.

Pentru Comisie

John DALLI

Membru al Comisiei⁽¹⁾ JO L 24, 30.1.1998, p. 9.⁽²⁾ JO L 88, 25.3.2006, p. 63.⁽³⁾ JO L 18, 23.1.2003, p. 11.⁽⁴⁾ JO L 300, 14.11.2009, p. 1.

DECIZIA DE PUNERE ÎN APLICARE A COMISIEI

din 4 iulie 2011

de autorizare a unui laborator din Japonia pentru a efectua teste serologice de control al eficienței vaccinurilor antirabice

[notificată cu numărul C(2011) 4595]

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2011/396/UE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Decizia 2000/258/CE a Consiliului din 20 martie 2000 privind desemnarea unui institut specific responsabil cu stabilirea criteriilor necesare pentru standardizarea testelor serologice de control al eficacității vaccinurilor antirabice ⁽¹⁾, în special articolul 3 alineatul (2),

întrucât:

- (1) Decizia 2000/258/CE desemnează Agenția națională de securitate sanitară a alimentației, a mediului și a muncii (*Agence nationale de sécurité sanitaire de l'alimentation, de l'environnement et du travail*, ANSES) din Nancy, Franța, denumită anterior Agenția franceză a securității sanitare a alimentelor (*Agence française de sécurité sanitaire des aliments*, AFSSA), ca fiind institutul specific responsabil cu stabilirea criteriilor necesare pentru standardizarea testelor serologice de control al eficacității vaccinurilor antirabice.
- (2) Decizia respectivă prevede, de asemenea, că ANSES este însărcinată cu atestarea rezultatului evaluării laboratoarelor din țările terțe care au cerut să efectueze teste serologice de control al eficacității vaccinurilor antirabice.
- (3) Autoritatea competentă din Japonia a înaintat o cerere de aprobare a unui laborator situat pe teritoriul său pentru efectuarea de astfel de teste serologice. Cererea în cauză este sprijinită cu ajutorul unui raport favorabil emis de ANSES la 4 februarie 2011 ca urmare a evaluării respectivului laborator.
- (4) Prin urmare, laboratorul în cauză ar trebui să fie autorizat să efectueze teste serologice de control al eficacității vaccinurilor antirabice la câini, pisici și dihori domestici.

- (5) Măsurile prevăzute în prezenta decizie sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din Decizia 2000/258/CE, următorul laborator este autorizat să efectueze teste serologice de control al eficacității vaccinurilor antirabice la câini, pisici și dihori domestici:

Laboratory Department, Animal Quarantine Service
Ministry of Agriculture, forestry and fisheries
11-1, Haramachi, Isogo-ku
Yokohama
Kanagawa 235-0008
Japonia

Articolul 2

Prezenta decizie se aplică de la 1 august 2011.

Articolul 3

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 4 iulie 2011.

Pentru Comisie

John DALLI

Membru al Comisiei

⁽¹⁾ JO L 79, 30.3.2000, p. 40.

DECIZIA BĂNCII CENTRALE EUROPENE**din 21 iunie 2011****privind procedurile de acreditare în materie de mediu și de sănătate și securitate pentru producerea de bancnote euro****(BCE/2011/8)****(2011/397/UE)**

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 128 alineatul (1),

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolul 16,

întrucât:

- (1) Articolul 128 alineatul (1) din tratat și articolul 16 din Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene (denumit în continuare „Statutul SEBC”) prevăd că Banca Centrală Europeană (BCE) este singura abilitată să autorizeze emisiunea de bancnote euro în Uniune. Acest drept include competența de a adopta măsuri pentru protecția integrității bancnotelor euro ca mijloc de plată.
- (2) Politica de mediu a Uniunii se bazează pe principiul integrării aspectelor legate de mediu, astfel cum se prevede la articolul 11 din tratat, conform căruia cerințele de protecție a mediului trebuie integrate în definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor Uniunii, în special pentru promovarea dezvoltării durabile. Ținând seama de acest principiu, Eurosistemul promovează un bun management al mediului bazat pe seria de standarde ISO 14000.
- (3) În conformitate cu articolul 9 din tratat, în definirea și punerea în aplicare a politicilor și acțiunilor sale, Uniunea ține seama, printre altele, de cerințele privind protecția sănătății umane. Având în vedere acest principiu, evitarea și minimizarea oricăror riscuri pentru sănătatea și securitatea populației și a lucrătorilor implicați în producerea bancnotelor euro sau a materiilor prime pentru bancnotele euro sunt esențiale pentru Eurosistem. Acesta susține un bun management al sănătății și securității, în conformitate cu politicile Agenției Europene pentru Sănătate și Securitate în Muncă ⁽¹⁾ și cu seria de standarde OHSAS 18000.
- (4) Din aceste motive, ar trebui instituite proceduri de acreditare în materie de mediu și de sănătate și securitate care să asigure faptul că sunt acreditați să desfășoare activitatea de producere a bancnotelor euro numai producătorii care respectă cerințele minime în materie de mediu și de sănătate și securitate.

- (5) Pentru a monitoriza îndeaproape activitatea producătorilor acreditați de bancnote euro și materii prime pentru bancnotele euro în materie de mediu și de sănătate și securitate, BCE trebuie să colecteze în mod periodic date de la acești producători cu privire la impactul pe care producerea de către aceștia a bancnotelor euro și a materiilor prime pentru bancnotele euro îl are asupra mediului și asupra sănătății și securității,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

SECȚIUNEA I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

- (a) „BCN” înseamnă banca centrală națională a unui stat membru a cărui monedă este euro;
- (b) „materii prime pentru bancnotele euro” înseamnă hârtia, cerneala, folia și firul folosite pentru producerea de bancnote euro;
- (c) „unitate de producție” înseamnă orice incintă pe care producătorul o folosește sau dorește să o folosească pentru producerea de bancnote euro sau de materii prime pentru bancnotele euro;
- (d) „producător” înseamnă orice entitate care este sau dorește să fie implicată într-o activitate de producere de bancnote euro;
- (e) „acreditare privind mediul” înseamnă statutul a cărui sferă de aplicare este prevăzută la articolul 3 și care a fost acordat de BCE unui producător pentru a confirma faptul că activitatea sa de producere a bancnotelor euro este în conformitate cu cerințele prevăzute în secțiunea II;
- (f) „acreditare privind sănătatea și securitatea” înseamnă statutul a cărui sferă de aplicare este prevăzută la articolul 4 și care a fost acordat de BCE unui producător pentru a confirma faptul că activitatea sa de producere a bancnotelor euro este în conformitate cu cerințele prevăzute în secțiunea III;
- (g) „producător acreditat” înseamnă un producător căruia i-au fost acordate acreditarea privind mediul și acreditarea privind sănătatea și securitatea;

⁽¹⁾ Disponibile la <http://osha.europa.eu>.

- (h) „autoritate de certificare” înseamnă o autoritate independentă de certificare care evaluează sistemele de management al mediului sau al sănătății și securității ale producătorilor și care este acreditată să confirme faptul că un producător îndeplinește cerințele seriei de standarde ISO 14000 sau OHSAS 18000;
- (i) „activitate de producere de bancnote euro” înseamnă producerea de bancnote euro sau de orice materii prime pentru bancnotele euro;
- (j) „zi lucrătoare a BCE” înseamnă o zi de luni până vineri, cu excepția sărbătorilor legale ale BCE;
- (k) „executarea plăcilor de imprimare” înseamnă producerea de plăci de imprimare pentru tehnologiile de tipărire offset sau intaglio utilizate pentru producerea de bancnote euro;
- (l) „producție individuală” înseamnă producția compusă din mai multe loturi alcătuite din aceleași materii prime de la aceiași furnizori, a căror compoziție este omogenă și nu introduce substanțe noi sau aceleași substanțe cu variații peste limită ale concentrațiilor, astfel cum sunt specificate de BCE într-un document distinct.

Articolul 2

Principii generale

- (1) Un producător poate desfășura activitatea de producere a bancnotelor euro numai dacă BCE îi acordă acreditare privind mediul și acreditare privind sănătatea și securitatea pentru respectiva activitate.
- (2) Cerințele BCE pentru acreditarea privind mediul și privind sănătatea și securitatea reprezintă cerințe minime. Producătorii pot adopta și pune în aplicare standarde în materie de mediu și/sau de sănătate și securitate mai stricte, dar BCE evaluează numai îndeplinirea de către producător a cerințelor prevăzute în prezenta decizie.
- (3) Comitetul executiv are competența de a adopta toate deciziile privind acreditarea în materie de mediu și de sănătate și securitate a producătorilor, cu luarea în considerare a avizelor Comitetului pentru bancnote, și informează Consiliul guvernatorilor cu privire la acestea.
- (4) Un producător acreditat poate desfășura activitatea de producere a bancnotelor euro numai în unitățile de producție pentru care a primit: (a) acreditarea privind mediul; și (b) acreditarea privind sănătatea și securitatea, fără a aduce atingere oricărei alte acreditări acordate în conformitate cu orice alt act juridic al BCE.
- (5) Orice costuri și pierderi aferente înregistrate de un producător în legătură cu aplicarea prezentei decizii sunt suportate de către producător.
- (6) BCE stabilește separat detaliile tehnice ale cerințelor care trebuie îndeplinite de către producători pentru a obține acreditarea privind mediul și acreditarea privind sănătatea și securitatea.

Articolul 3

Procedura de acreditare în materie de mediu

- (1) Acreditarea în baza seriei de standarde ISO 14000 privind sistemele de management al mediului urmează procedura stabilită în secțiunea II. Un producător poate desfășura activitatea de producere a bancnotelor euro numai dacă BCE i-a acordat acreditarea privind mediul pentru respectiva activitate.
- (2) Un producător poate primi acreditarea privind mediul pentru o activitate de producere a bancnotelor euro dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:
 - (a) respectă standardul ISO 14001 într-o anumită unitate de producție pentru o anumită activitate de producere a bancnotelor euro și i-a fost eliberat un certificat în acest sens de către autoritatea de certificare;
 - (b) în cazul în care este o imprimerie, unitatea sa de producție este localizată într-un stat membru;
 - (c) în cazul în care nu este o imprimerie, unitatea sa de producție este localizată într-un stat membru sau într-un stat membru al Asociației Europene a Liberului Schimb.

- (3) Comitetul executiv poate, de la caz la caz, acorda excepții de la cerința privind localizarea prevăzută la alineatul (2) literele (b) și (c), luând în considerare avizul Comitetului pentru bancnote. Orice astfel de decizie este comunicată cu promptitudine Consiliului guvernatorilor. Orice decizie adoptată în acest sens de Consiliul guvernatorilor va fi respectată de Comitetul executiv.

- (4) Acreditarea privind mediul este acordată unui producător pentru trei ani, sub rezerva oricărei decizii luate în conformitate cu articolul 13 sau 14.

- (5) Un producător acreditat în materie de mediu nu poate externaliza producerea de bancnote euro sau de materii prime pentru bancnotele euro către altă unitate de producție sau către un terț, inclusiv filialele și societățile asociate ale producătorului, fără acordul prealabil scris al BCE.

Articolul 4

Procedura de acreditare în materie de sănătate și securitate

- (1) Acreditarea în baza standardului OHSAS 18001 privind sistemele de management al sănătății și securității urmează procedura stabilită în secțiunea III. Un producător poate desfășura activitatea de producere a bancnotelor euro numai dacă BCE i-a acordat acreditarea privind sănătatea și securitatea pentru respectiva activitate.

- (2) Un producător poate primi acreditarea privind sănătatea și securitatea pentru o activitate de producere a bancnotelor euro dacă îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- (a) respectă standardul OHSAS 18001 într-o anumită unitate de producție pentru o anumită activitate de producere a bancnotelor euro și i-a fost eliberat un certificat în acest sens de către autoritatea de certificare;

(b) în cazul în care este o imprimerie, unitatea sa de producție este localizată într-un stat membru;

(c) în cazul în care nu este o imprimerie, unitatea sa de producție este localizată într-un stat membru sau într-un stat membru al Asociației Europene a Liberului Schimb.

(3) Comitetul executiv poate, de la caz la caz, acorda excepții de la cerința privind localizarea prevăzută la alineatul (2) literele (b) și (c), luând în considerare avizul Comitetului pentru bancnote. Orice astfel de decizie este comunicată cu promptitudine Consiliului guvernatorilor. Orice decizie adoptată în acest sens de Consiliul guvernatorilor va fi respectată de Comitetul executiv.

(4) Acreditarea privind sănătatea și securitatea este acordată unui producător pentru trei ani, sub rezerva oricărei decizii luate în conformitate cu articolul 13 sau 14.

(5) Un producător acreditat în materie de sănătate și securitate nu poate externaliza producerea de bancnote euro sau de materii prime pentru bancnotele euro către o altă unitate de producție sau către un terț, inclusiv filialele și societățile asociate ale producătorului, fără acordul prealabil scris al BCE.

SECȚIUNEA II

PROCEDURA DE ACREDITARE ÎN MATERIE DE MEDIU

Articolul 5

Solicitarea de inițiere

(1) Un producător care dorește să desfășoare o activitate de producere a bancnotelor euro transmite BCE o solicitare scrisă pentru inițierea procedurii de acreditare în materie de mediu. Solicitarea de inițiere include toate elementele următoare:

- (a) o indicare a unității de producție și a localizării acesteia;
- (b) o copie a certificatului ISO 14001 pentru unitatea indicată;
- (c) un rezumat în limba engleză al celui mai recent raport de audit anual emis de autoritatea de certificare;
- (d) un raport anual în limba engleză care descrie funcționarea sistemului său intern de management al mediului, utilizând un model furnizat de către BCE.

(2) BCE verifică dacă documentația furnizată de producător în solicitarea de inițiere a acestuia este completă. Aceasta îl informează pe producător cu privire la rezultatul acestei evaluări în termen de 30 de zile lucrătoare ale BCE de la data primirii solicitării de inițiere. BCE poate prelunge acest termen o singură dată, cu notificarea în scris a producătorului. În timpul efectuării acestei verificări, BCE poate solicita producătorului informații suplimentare în legătură cu cerințele enumerate la alineatul (1). În cazul în care solicită informații suplimentare, BCE îl informează pe producător cu privire la rezultatul acestei evaluări în termen de 20 de zile lucrătoare ale BCE de la data primirii informațiilor suplimentare.

(3) BCE respinge solicitarea de inițiere și îl înștiințează în scris pe producător cu privire la decizia sa și motivele care au stat la baza acesteia în termenele prevăzute la alineatul (2), în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) producătorul nu furnizează informațiile prevăzute la alineatul (1);
- (b) producătorul nu furnizează orice informație suplimentară care a fost solicitată de BCE în temeiul alineatului (2) într-o perioadă de timp rezonabilă stabilită de comun acord;
- (c) a fost revocată acreditarea privind mediul acordată producătorului, iar perioada de interdicție pentru depunerea unei noi solicitări prevăzută în decizia de revocare nu a expirat;
- (d) localizarea unității de producție nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 3 alineatul (2) litera (b) sau (c).

Articolul 6

Acreditarea privind mediul

(1) În cazul unei evaluări pozitive de către BCE a solicitării de inițiere în conformitate cu articolul 5 alineatul (2), producătorului i se acordă acreditarea privind mediul.

(2) Decizia BCE de a acorda producătorului acreditarea privind mediul menționează în mod clar:

- (a) denumirea producătorului;
- (b) unitatea de producție pentru care este acordată acreditarea privind mediul și adresa exactă a acesteia;
- (c) data expirării acreditării privind mediul;
- (d) orice condiții specifice cu privire la literele (b) și (c).

(3) Acreditarea privind mediul este acordată unui producător pentru o perioadă reînnoibilă de trei ani. În cazul în care producătorul acreditat în materie de mediu solicită din nou acreditarea privind mediul anterior datei de expirare a acestei acreditări, acreditarea sa privind mediul continuă să fie valabilă până la adoptarea de către BCE a unei decizii în temeiul alineatului (1).

(4) În cazul în care BCE respinge solicitarea de acreditare privind mediul, producătorul poate iniția procedura de revizuire prevăzută la articolul 15.

SECȚIUNEA III

PROCEDURA DE ACREDITARE ÎN MATERIE DE SĂNĂTATE ȘI SECURITATE

Articolul 7

Solicitarea de inițiere

(1) Un producător care dorește să desfășoare o activitate de producere a bancnotelor euro transmite BCE o solicitare scrisă pentru inițierea procedurii de acreditare în materie de sănătate și securitate. Această solicitare de inițiere include toate elementele următoare:

- (a) o indicare a unității de producție și a localizării acesteia;
- (b) o copie a certificatului OHSAS 18001 pentru unitatea indicată;
- (c) un rezumat în limba engleză al celui mai recent raport de audit anual emis de autoritatea de certificare;
- (d) un raport anual în limba engleză care descrie funcționarea sistemului său intern de management al sănătății și securității, utilizând un model furnizat de către BCE.

(2) BCE verifică dacă documentația furnizată de producător în solicitarea de inițiere a acestuia este completă. Aceasta îl informează pe producător cu privire la rezultatul acestei evaluări în termen de 30 de zile lucrătoare ale BCE de la data primirii solicitării de inițiere. BCE poate prelungi acest termen o singură dată, cu notificarea în scris a producătorului. În timpul efectuării acestei verificări, BCE poate solicita producătorului informații suplimentare în legătură cu cerințele enumerate la alineatul (1). În cazul în care solicită informații suplimentare, BCE îl informează pe producător cu privire la rezultatul acestei evaluări în termen de 20 de zile lucrătoare ale BCE de la data primirii informațiilor suplimentare.

(3) BCE respinge solicitarea de inițiere și îl înștiințează în scris pe producător cu privire la decizia sa și motivele care au stat la baza acesteia în termenele prevăzute la alineatul (2), în oricare dintre următoarele cazuri:

- (a) producătorul nu furnizează informațiile prevăzute la alineatul (1);
- (b) producătorul nu furnizează orice informație suplimentară care a fost solicitată de BCE în temeiul alineatului (2) într-o perioadă de timp rezonabilă stabilită de comun acord;
- (c) a fost revocată acreditarea privind sănătatea și securitatea acordată producătorului, iar perioada de interdicție pentru depunerea unei noi solicitări prevăzută în decizia de revocare nu a expirat;
- (d) localizarea unității de producție nu îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 4 alineatul (2) litera (b) sau (c).

Articolul 8

Acreditarea privind sănătatea și securitatea

- (1) În cazul unei evaluări pozitive de către BCE a solicitării de inițiere în conformitate cu articolul 7 alineatul (2), producătorului i se acordă acreditarea privind sănătatea și securitatea.
- (2) Decizia BCE de a acorda producătorului acreditarea privind sănătatea și securitatea prevede în mod clar:
 - (a) denumirea producătorului;
 - (b) unitatea de producție pentru care este acordată acreditarea privind sănătatea și securitatea și adresa exactă a acesteia;
 - (c) data expirării acreditării privind sănătatea și securitatea;

- (d) orice condiții specifice cu privire la literele (b) și (c).

(3) Acreditarea privind sănătatea și securitatea este acordată unui producător pentru o perioadă reînnoibilă de trei ani. În cazul în care producătorul acreditat în materie de sănătate și securitate solicită din nou acreditarea privind sănătatea și securitatea anterior datei de expirare a acestei acreditări, acreditarea sa privind sănătatea și securitatea continuă să fie valabilă până la adoptarea de către BCE a unei decizii în temeiul alineatului (1).

(4) În cazul în care BCE respinge solicitarea de acreditare privind sănătatea și securitatea, producătorul poate iniția procedura de revizuire prevăzută la articolul 15.

SECȚIUNEA IV

OBLIGAȚII CONTINUE

Articolul 9

Obligațiile continue ale producătorilor acreditați

(1) Un producător acreditat înștiințează BCE în scris și fără întârziere nejustificată cu privire la oricare dintre următoarele:

- (a) deschiderea oricărei proceduri de lichidare sau reorganizare a producătorului sau a oricăror proceduri similare;
- (b) desemnarea unui lichidator, administrator judiciar, administrator sau a oricărei persoane cu funcție echivalentă, pentru producător;
- (c) orice intenție de a subcontracta sau de a implica terți în activitatea de producere a bancnotelor euro pentru care producătorul beneficiază de acreditare privind mediul și privind sănătatea și securitatea;
- (d) orice modificare apărută după acordarea acreditării privind mediul și privind sănătatea și securitatea și care afectează sau poate afecta îndeplinirea cerințelor în vederea acreditării privind mediul și privind sănătatea și securitatea;
- (e) orice schimbare cu privire la controlul asupra producătorului acreditat ca urmare a schimbării structurii de proprietate asupra acestuia sau din orice alte motive.

(2) Un producător acreditat furnizează BCE, cu privire la unitatea de producție relevantă:

- (a) o copie a certificatelor deținute pentru sistemele sale de management al mediului și al sănătății și securității de fiecare dată când este reînnoit certificatul prevăzut la articolul 3 alineatul (2) litera (a) și articolul 4 alineatul (2) litera (a);
- (b) pentru fiecare an calendaristic și în termen de patru luni de la sfârșitul anului, rezumatele, traduse în limba engleză, ale celor mai recente rapoarte de audit extern privind mediul și privind sănătatea și securitatea emise de autoritățile de certificare relevante;

- (c) pentru fiecare an calendaristic și în termen de patru luni de la sfârșitul anului, rapoartele anuale în limba engleză privind funcționarea sistemelor sale de management al mediului și al sănătății și securității, în baza modelelor prevăzute la articolul 5 alineatul (1) litera (d) și articolul 7 alineatul (1) litera (d);
- (d) pentru fiecare an calendaristic și în termen de patru luni de la sfârșitul anului, informații generale și date privind mediul în legătură cu consumul și emisiile anuale generate de activitatea de producere a bancnotelor euro, astfel cum sunt stabilite în Chestionarul privind mediul al BCE furnizat de aceasta.
- (3) În cazul în care producătorul acreditat este o imprimerie, acesta:
- (a) efectuează analize asupra substanțelor chimice specificate în lista prevăzută la articolul 10 alineatul (1), care sunt realizate de laboratoarele indicate în lista prevăzută la articolul 10 alineatul (2). Aceste analize sunt efectuate asupra bancnotelor euro finalizate, în conformitate cu procedurile operaționale standard stabilite în mod separat, cel puțin o dată pentru fiecare producție individuală și, în plus, oricând producătorul acreditat consideră adecvat să monitorizeze conformitatea cu limitele de acceptabilitate ale substanțelor chimice. Producătorul acreditat transmite BCE rapoarte cu privire la analiza fiecărui eșantion, utilizând modelul de buletin de analiză furnizat de către BCE;
- (b) raportează pentru fiecare an calendaristic și în termen de patru luni de la sfârșitul anului cu privire la activitatea laboratoarelor care au efectuat analizele prevăzute la litera (a), utilizând modelul de raport privind activitatea furnizat de către BCE;
- (c) încheie contracte de aprovizionare cu furnizorii de materii prime pentru bancnotele euro, care includ obligația furnizorilor de materii prime pentru bancnotele euro de a se asigura că orice substanțe chimice incluse în materiile prime pentru bancnotele euro produse de aceștia din urmă, atunci când sunt analizate în bancnotele euro finalizate în conformitate cu alineatul (3) litera (a), nu depășesc limitele de acceptabilitate prevăzute la articolul 10 alineatul (1). Pentru a îndeplini această cerință, producătorul acreditat transmite furnizorilor de materii prime pentru bancnotele euro toată documentația relevantă. Furnizorii de materii prime pentru bancnotele euro pot utiliza laboratoarele specificate în lista prevăzută la articolul 10 alineatul (2) pentru propriile necesități analitice;
- (d) se asigură că orice societate care execută plăci de imprimare către care subcontractează deține certificate ISO 14001 și OHSAS 18001 valabile pentru unitățile de producție relevante ale acesteia.
- (4) Un producător acreditat păstrează confidențialitatea detaliilor tehnice referitoare la cerințele privind mediul și privind sănătatea și securitatea prevăzute la articolul 2 alineatul (6).

Articolul 10

Obligațiile continue ale BCE

- (1) BCE stabilește o listă de substanțe chimice care trebuie analizate și limitele de acceptabilitate pentru acestea. Fără a

aduce atingere articolului 19, depășirea acestor limite de acceptabilitate, inclusiv în cazurile prevăzute la articolul 9 alineatul (3) litera (c), nu are impact asupra acreditării privind sănătatea și securitatea acordate producătorului.

(2) BCE menține o listă a laboratoarelor care trebuie utilizate pentru analizarea prezenței și concentrației substanțelor chimice de pe lista prevăzută la alineatul (1). Metodele de analiză care urmează a fi aplicate sunt stabilite în mod separat.

(3) BCE informează producătorii acreditați cu privire la orice actualizări ale listelor prevăzute la alineatele (1) și (2).

SECȚIUNEA V

CONSECINȚELE NECONFORMITĂȚII

Articolul 11

Neconformitatea

Nerespectarea de către producătorul acreditat a oricăreia dintre obligațiile prevăzute la articolul 9 sau caracterul incomplet al informațiilor furnizate BCE în conformitate cu articolul 9 alineatul (2) literele (b), (c) și (d) și articolul 9 alineatul (3) literele (a) și (b) reprezintă un caz de neconformitate a producătorului cu cerințele pentru acreditarea în materie de mediu sau de sănătate și securitate.

Articolul 12

Observația scrisă

(1) În cazul unei neconformități de tipul celor prevăzute la articolul 11, BCE transmite producătorului acreditat o observație scrisă prin care stabilește termenul până la care producătorul trebuie să remedieze cazul de neconformitate.

(2) Observația scrisă menționează că, în cazul în care: (a) neconformitatea nu a fost remediată în termenul prevăzut la alineatul (1); sau (b) apare un al doilea caz de neconformitate în termenul prevăzut la alineatul (1), BCE ia o decizie în temeiul articolului 13.

Articolul 13

Suspendarea acreditării privind mediul sau privind sănătatea și securitatea pentru noi comenzi

(1) În cazul în care, în termenul prevăzut la articolul 12 alineatul (1), neconformitatea nu a fost remediată sau apare un al doilea caz de neconformitate, dar producătorul acreditat arată în mod rezonabil că va putea corecta neconformitatea, BCE ia o decizie:

(a) în care este stabilit, cu consultarea producătorului acreditat, un termen până la care producătorul acreditat să remedieze cazul de neconformitate;

(b) prin care este suspendată acreditarea acordată producătorului acreditat în ceea ce privește capacitatea acestuia de a accepta comenzi noi pentru activitatea de producere a bancnotelor euro în cauză, inclusiv participarea la licitații referitoare la o activitate de producere a bancnotelor euro, până la expirarea termenului prevăzut la litera (a) sau, în cazul în care neconformitatea a fost remediată în acest termen, până la această remediere.

(2) Dacă, totuși, producătorul acreditat nu arată în mod rezonabil că va putea corecta neconformitatea prevăzută la alineatul (1), BCE ia o decizie în conformitate cu articolul 14.

Articolul 14

Revocarea acreditării privind mediul sau a celei privind sănătatea și securitatea

(1) BCE revocă acreditarea privind mediul sau acreditarea privind sănătatea și securitatea acordată unui producător acreditat: (a) în cazul în care producătorul acreditat nu poate remedia cazul de neconformitate în termenul prevăzut la articolul 13 alineatul (1) litera (a); sau (b) în conformitate cu articolul 13 alineatul (2).

(2) În decizia de revocare, BCE indică data de la care producătorul acreditat poate solicita din nou o acreditare.

Articolul 15

Procedura de revizuire

(1) În cazul în care BCE a adoptat oricare dintre următoarele decizii:

(a) de respingere a solicitării de inițiere a unei proceduri de acreditare în materie de mediu sau de sănătate și securitate;

(b) de refuz al acordării acreditării privind mediul sau privind sănătatea și securitatea;

(c) o decizie în conformitate cu articolele 12-14,

producătorul sau producătorul acreditat poate transmite Consiliului guvernatorilor o solicitare scrisă pentru revizuirea deciziei, în termen de 30 de zile lucrătoare ale BCE de la notificarea deciziei respective. Producătorul sau producătorul acreditat include motivele sale pentru o asemenea solicitare și toate informațiile justificative.

(2) În cazul unei solicitări explicite și motivate a producătorului sau producătorului acreditat, Consiliul guvernatorilor poate suspenda aplicarea deciziei care urmează a fi revizuită.

(3) Consiliul guvernatorilor revizuieste decizia și îi comunică în scris producătorului sau producătorului acreditat decizia sa motivată în termen de două luni de la primirea solicitării.

(4) Aplicarea alineatelor (1)-(3) nu aduce atingere niciunuia dintre drepturile prevăzute la articolele 263 și 265 din tratat.

SECȚIUNEA VI

ACTIVITATEA ÎN MATERIE DE MEDIU

Articolul 16

Informații privind activitatea în materie de mediu a producătorului acreditat

Pentru a evalua mai bine activitatea în materie de mediu a producătorilor acreditați, BCE poate solicita producătorilor ac-

reditați informații specifice sau clarificări cu privire la datele furnizate în Chestionarul privind mediul al BCE prevăzut la articolul 9 alineatul (2) litera (d). Dacă este necesar, BCE poate solicita o întâlnire cu producătorul acreditat la sediul BCE. De asemenea, BCE poate decide, cu permisiunea producătorului acreditat și în conformitate cu toate cerințele de securitate în vigoare referitoare la producătorul acreditat, să efectueze o vizită la fața locului. De asemenea, producătorul acreditat poate invita BCE la o vizită la fața locului pentru a clarifica datele furnizate în Chestionarul privind mediul al BCE.

SECȚIUNEA VII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 17

Registrul BCE de acreditare

(1) BCE păstrează un registru al acreditărilor privind mediul și sănătatea și securitatea, care:

(a) cuprinde producătorii cărora le-a fost acordată acreditarea privind mediul și sănătatea și securitatea și unitățile de producție aferente;

(b) indică pentru fiecare unitate de producție activitatea de producere a bancnotelor euro pentru care a fost acordată acreditarea privind mediul și sănătatea și securitatea;

(c) înregistrează expirarea oricărei acreditări privind mediul și sănătatea și securitatea.

(2) În cazul în care BCE adoptă o decizie în temeiul articolului 13, înregistrează durata suspendării.

(3) În cazul în care BCE adoptă o decizie în temeiul articolului 14, elimină denumirea producătorului din registru.

(4) BCE pune la dispoziția BCN și a producătorilor acreditați o listă a tuturor producătorilor acreditați incluși în registru și orice actualizări ale acestora.

Articolul 18

Raportul anual

(1) În baza informațiilor furnizate de producătorii acreditați, BCE întocmește un raport anual privind impactul asupra mediului al activității de producere a bancnotelor euro și privind efectele sale asupra sănătății și securității.

(2) BCE pune la dispoziția publicului informații privind impactul general asupra mediului și asupra sănătății și securității al activității de producere a bancnotelor euro, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1367/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 septembrie 2006 privind aplicarea, pentru instituțiile și organismele comunitare, a dispozițiilor Convenției de la Aarhus privind accesul la informație, participarea publicului la luarea deciziilor și accesul la justiție în domeniul mediului ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ JO L 264, 25.9.2006, p. 13.

*Articolul 19***Dispoziție tranzitorie**

Începând cu producția din 2016 de bancnote euro, BCN nu validează bancnote euro tipărite cu substanțe chimice care depășesc limitele de acceptabilitate prevăzute la articolul 10 alineatul (1).

*Articolul 20***Intrarea în vigoare**

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică începând cu producția din 2013 de bancnote euro.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 21 iunie 2011.

Președintele BCE

Jean-Claude TRICHET

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO